

Novolit gradi

V Novolitu tudi letos dobro gospodarijo – zgradili so že 2000 m² novih objektov.

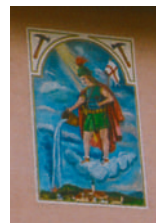
stran: 9

Karel Intihar

Tone Urbas je bil na obisku v Zavrhu in izvedel marsikaj zanimivega.

stran: 14

Gasilski dom

Novski gasilci se vseljujejo v novi dom.

stran: 24

Bloški korak

Glasilo občine Bloke, letnik 3, številka 4, oktober 2002, cena: brezplačno

Občina Bloke 1998 — 2002

Štiri leta delovanja Občine za nami

Štiri leta je že od takrat, ko smo začeli postavljati temelje nove občine Bloke. Mnogo odprtih vprašanj je bilo, vendar smo bili optimisti. Vedeli smo, da s trdim delom in dobro organizacijo uspeh ne more izostati. In res je bilo tako. Z zadovoljstvom se obračamo na prehojeno pot. Pred štirimi leti si nisem upal na glas govoriti, kaj vse bomo naredili, čeprav sem sam pri sebi imel jasne načrte. Ko pa se danes ozrem na prehojeno pot, z veseljem ugotovim, da nam je uspelo celo veliko več.

O aktivnosti občine Bloke smo v glasilu Bloški korak sproti izčrpno poročali. Menim pa, da ne bo odveč, če nekatere najpomembnejše poudarimo še enkrat.

Delovanje občine Bloke

Da smo sploh lahko začeli z delom, je bilo potrebno zagotoviti ustrezne prostore ter potrebno računalniško in drugo opremo. Seveda brez kadrov ne gre. Tudi pri izbiri le-tega smo imeli srečno roko, saj občinska uprava v minimalni zasedbi opravi vsa potrebna dela hitro in profesionalno. Sledila je naloga sprejemanja ustanovitvenih aktov, ki sicer nič ne prinašajo, vendar so za delovanje vsake organizacije nujno potrebni.

Zagotovitev zadostnih finančnih virov za delovanje in razvoj

Nič ne pomaga ne dobra organizacija ne odlični kadri, če za delovanje in razvoj ne bi imeli dovolj finančnih sredstev. Prav tega smo se zelo dobro zavedali tudi na občini Bloke. Iz tega razloga smo si že v

prvem letu delovanja postavili jasen cilj, da moramo za razvoj nameniti 40 – 50 % občinskega proračuna.

Veliko naporov smo vložili v pridobivanje dodatnih virov za financiranje različnih razvojnih projektov. V ta namen smo sodelovali na številnih razpisih, ki so bili razpisani za razvojne vzpodbude na manj razvitih področjih države Slovenije. Predpogoj za kandidiranje na tovrstnih razpisih pa je zadosten obseg lastnih sredstev, ki jih mora zagotoviti občina sama. Da smo zagotovili ta sredstva, je bilo najprej potrebno prevetriti vse stroške. Tako smo bili zelo pozorni, da smo na

javnih razpisih izbrali najugodnejše ponudnike. S temi ukrepi pa nismo samo znižali stroškov, pač pa smo v veliki meri zvišali tudi raven kvalitete večine storitev. Rezultat vseh naših prizadevanj pa je prav to, kar smo želeli. V letih 2001 in 2002 smo na tej osnovi investirali v razvoj infrastrukture na področju občine Bloke približno 45 % občinskega proračuna.

Prizadevanja, da postanemo

enaki med enakimi

Zelo pomembno se nam je zdelo, da se Bloke čimprej vključijo v razne medobčinske povezave, saj se močno zavedamo, da smo majhni in da brez dobrega sodelovanja z drugimi ne gre. Nemudoma smo začeli s povezovanjem na različnih področjih. Tako smo danes enakopravna članica združenja občin »Po poteh kulturne dediščine«, ki povezuje občine od Idrije do Kolpe. Osnovni

Nadaljevanje na naslednji strani

Praznik na Benetah. Vaščani so veseli medse povabili graditelje nove ceste in predstavnike občine.

Nadaljevanje s prejšnje strani

interes tega združenja je oblikovanje skupne turistične ponudbe. Pristopili smo tudi k »Združenju slovenskih občin«. Preko tega združenja si predvsem prizadevamo za usklajevanje interesov države do občin in obratno. Še vedno tudi ni zaključen projekt »Notranjskega parka Snežnik«. V naslednjih letih bo na to temo še veliko aktivnosti.

Skupaj z občinami Notranjsko-kraške regije smo ustanovili »Regijsko razvojno agencijo« (RRA) s sedežem v Pivki. Naloga te agencije je predvsem načrtovanje razvojne politike na področju Notranjsko-kraške regije, v katero spada tudi področje občine Bloke.

Prav sedaj pa na področju naše regije potekajo aktivnosti s ciljem, da ustanovimo »Notranjsko-kraški regionalni zavod za turizem« s sedežem v Postojni. Naloga tega zavoda bo razvoj turistične ponudbe na Notranjskem, za kar v naši občini obstajajo močni interesi in zelo velike naravne danosti.

Razvoj komunalne in druge infrastrukture

Na občini Bloke smo si postavili jasen cilj, da moramo vsem prebivalcem Bloške planote omogočiti osnovne pogoje za življenje. Postavili smo si zelo ambiciozne plane, z veseljem pa danes ugotavl-

jamo, da smo jih presegli.

Največji napredek je bil storjen na področju posodobitve lokalnih cest in javnih poti. Tako smo v štiriletnem obdobju posodobili in asfaltirali 23 kilometrov cest. Lepo urejeno cestno povezavo s svetom je v tem obdobju dobilo kar 13 bloških naselij. S posebnim zadovoljstvom lahko ocenimo tudi aktivnosti v tem letu. V prejšnjem glasilu Bloški korak smo že pisali o asfaltiranju cest, ki smo ga izvedli spomladi. Prav sedaj pa zaključujemo drugo fazo investicij v cestno infrastrukturo. Asfaltno prevleko smo izvedli na cestah Ravnik – Polšeče

v dolžini 2500 metrov, naselij Polšeče in Zavrh v skupni dolžini 1000 metrov ter cestni odsek od republiške ceste do naselja Benete v dolžini 1100 metrov. Tako smo samo letos posodobili preko 7 kilometrov lokalnih cest. Na področju urejanja cestne infrastrukture prav sedaj potekajo dela za ureditev pločnikov, ureditev celotnega križišča ter ureditev parkirnih mest v središču Nove vasi. Ta investicija je pomembna zaradi varnosti v cestnem prometu, izgled občinskega središča pa bo s to ureditvijo mnogo lepši.

Pomembna investicijska sredstva so

Dela na ureditvi križišča in parkirišč pred trgovino v Novi vasi potekajo s polno paro.

Foto: Stane Korenjak

Benete

Odslej asfaltirana cesta

Prav gotovo je asfaltirana cesta na Benete uspeh za občino in velika pridobitev za vaščane, ki smo je zelo veseli.

O Benetah se ni kaj dosti govorilo in ne pisalo. Bolj so bile po Blokah znane po tem, kar je ne tako dolgo nazaj v Kmečkem glasu zapisal novinar Tone Urbas: »Na Benetah je 5 hiš, 8 pa jih je med seboj skreganih.« Pa smo vaščani to njegovo trditev pri asfaltiranju ceste popolnoma ovrgli.

Pri zbiranju soglasij in urejanju papirjev, ki so potrebni za začetek del, se prav nikjer ni zapletlo. Tudi s plačili ni bilo težav. V vasi nikomur ni bilo težko odstopiti kosa zemlje in tako prispevati k lepšemu izgledu okolice. Kljub temu pa kar nismo mogli verjeti, da se bodo dela res začela, dokler 26. junija niso na vasi zaropotali stroji. Šlo je zares. Po vasi smo najprej položili cevi za vodovod, da kasneje ne bi bilo treba razbijati asfalta. Groba

priprava ceste bi bila končana v nekaj dneh, če se ne bi zapletlo pri klancih, ki smo jih vaščani želeli znižati, da bi nam bila pot do doma pozimi prijaznejša. Med najbolj vztrajnimi in odločenimi za nižanje je bil Dušan Rot, ki je stvar vzel v svoje roke in v vas pripeljal minerca. Njegova odločenost in vztrajnost sta bili poplačani, za kar smo mu v vasi hvaležni.

Miniranje prvega klanca smo financirali sami, za nižanje drugega, s katerega je bilo potrebno le pobrati material, pa sta razumevanje pokazala tudi župan Jože Doles in g. Jože Rot. Končno je bila cesta pripravljena in 4. septembra polita s črno prevleko. Kako lepo se je voziti z avtom ali kolesom po gladki površini. Tako pomembne pridobitve, ki nas bolj povezuje s sodobnim svetom, smo zares veseli.

V vasi smo bili mnenja, da je potrebno nazdraviti novi pridobitvi s strani vseh, ki

so kakorkoli pripomogli k asfaltiranju. Ker pa letos z vremenom ni bilo posebne sreče, smo proti nebu poslali kar naročilnico za sonce. Tam zgoraj so nam ugodili in nam v soboto, 14. 9. 02, poslali res lep dan, kot naročen za piknik. Jedače in pijače ni manjkalo, veselja tudi ne, za živo glasbo smo poskrbeli kar domačini sami, pa tudi g. Jože Rot je dobro raztegnil »frajtonarco«. Lahko mi verjamete, da je bilo veselo.

Zahvaljujem se županu občine g. Jožetu Dolesu za razumevanje, posluš in uresničenje naših potreb in želja. Hvala za trud tudi g. Jožetu Rotu. Zahvaljujem se izvajalcema del Knavsu s. p. in SCT-ju. Čisto na koncu se zahvaljujem tudi vsem vaščanom in tistim vaščanom, ki to niso vsak dan, da so finančno in moralno podpirali projekt in brez zapletov odstopili zemljo v skupno dobro ter pomagali pri izvedbi piknika.

Zaključujem z upanjem in vero, da bomo tudi pri naslednjem projektu pri občinskih možeh našli na posluš in voljo ter na Benetah rešili še en pereč problem vodo.

Leon Hribar

bila vložena tudi v razširitev javnega vodovodnega omrežja. Tako ravno sedaj zaključujemo investicijo v vodovod do naselij Mramorovo in Hiteno. Letos smo izvedli tudi 1. fazo vodovoda Benete in sicer je izveden celoten razvod po naselju.

Neprecenljive vrednosti za življenje na Blokah je tudi posodobitev in razširitev telefonije. Čeprav nosilec te investicije ni bila občina Bloke, pa kljub temu smatram, da smo odločilno vplivali na to, da je do te investicije prišlo in da je bila ta velika in pomembna investicija izvedena tako hitro.

Pomembna sredstva smo vložili tudi

Foto: Rok Žgajnar

Asfaltni trak je prispel tudi v Zavrh in na Polšeče

v druge projekte, med pomembnejšimi velja omeniti predvsem obnovo ostrešja na telovadnici in osnovni šoli. Skupno smo v razvoj Bloške planote v prvem štiriletnem obdobju investirali preko 300 milijonov tolarjev.

Razvoj storitvenih podjetij in društev

Z ustanovitvijo in začetkom delovanja občine Bloke se je kolo razvoja na našem področju začelo vrteti hitreje. Prepričan sem, da smo z ambiciozno razvojno politiko vzpodbudili tudi druge organizacije in društva, da so začele z realizacijo pomembnih projektov. V relativno kratkem obdobju smo na Blokah pridobili tri velike in pomembne pridobitve. Zelo smo se razveselili otvoritve novih prostorov Nove Ljubljanske banke. Na občini Bloke smo sodelovali pri iskanju ustrezne lokacije, kar je bilo odločilno, da je do te investicije sploh prišlo. Velika pridobitev za Bloke je tudi obnovljen market v Novi vasi, katerega otvoritev smo doživeli pred kratkim. Pravi čudež pa so napravili gasilci gasilskega društva Nova vas. S simboličnimi sredstvi ter udarniškim delom, ki je v sedanjem času že prava redkost, jim je uspelo zgraditi dom, ki nam je lahko resnično v ponos.

Nadaljevanje na naslednji strani

Polšeče

Stoletje neke ceste

Najprej je bil ozek kolovoz in klanci, preko katerih so se s težavo prebijale vprege.

Po njem se je pred sto in več leti vozila s kočijo tudi turjaška gospoda na poletni oddih na Pajkovo.

Še pred petdesetimi leti avtomobil ali tovornjak, če je bil kje kakšen, sploh ni mogel pripeljati do Polšečega.

Potem so v šestdesetih letih preteklega stoletja skozi gozd med Zavrhom in Polšečim zgradili položnejšo cesto.

Ostala je še vedno ozka cesta in klanci, ki so povzročali velike preglavice šoferjem.

Zgodba zase so bile zime z obilico snega, burjo, zameti in pluženje z lesenim plugom in konji, kasneje tudi s traktorji.

Pred dobrimi dvajsetimi leti se je cesta razširila od Ravnika do Polšečega, klanci niso bili več tako strmi, tudi burja in sneg nista več povzročala toliko preglavic. Ostal pa je prah,

ob dežju blato in umazani avtomobili.

V ljudeh pa je tla želja o asfaltni cesti, ki se je zdela zelo oddaljena in bolj kot ne utopična.

Toda pisalo se je leto 1998, Bločani smo dobili svojo občino. Čeprav majhna, z omejenimi sredstvi, vendar z jasno vizijo o razvoju, delavnostjo in odločnostjo župana in sodelavcev so se želje začele uresničevati.

Prišlo je leto 2002, vaščani Zavrh in Polšečega smo enotno, skupaj z občino, začeli uresničevati željo mnogih generacij in avgusta 2002 je široka asfaltna cesta postala resničnost.

Sedaj, v začetku 21. stoletja, se lahko po njej vozijo sodobni avtomobili, avtobusi in seveda tudi kočije.

Ostaja pa še želja in upanje, da bi ljudje po tej cesti srečno vozili in ne samo odhajali, ampak se tudi vračali in ostali.

Marija Žgajnar

»Mihelov seminj«

Pred leti sem se pogovarjal z nekim poslovnim partnerjem v Črnomlju. Ko sem mu mimogrede omenil, da sem z Blok, so se mu zasvetile oči in je dejal: »Kaj? To bi vas moral videti moj osemdesetletni oče. Kdo ve, koliko parov volov jim je prodal. Zmeraj se pogovarja o Bločanih. Če ni bilo Bločana, ni bilo semnja.«

Na Blokah je že več ko pred petsto leti slovel Mihelov seminj. Ko je leta 1477 cesar podelil Ložu mestne pravice, je določil, da se mora ta semij vršiti v Ložu. Pa je tam klavrno propadel in se spet vrnil na Bloke. Tudi Valvazor nam poroča o dobrem glasu tega semnja. Pravi, da so nanj prihajali Uskoki, Čiči in Liburnijci. Danes bi temu rekli da so prihajali čez sto kilometrov oddaljenih krajev.

Na Blokah pa smo menda imeli tudi Martina Krpana. Kateri Slovenec ne pozna tega duhovitega in pretkanega junaka?

Josip Jurčič je poznal Obloškega Tončka, šaljivca in mešetarja iz naših krajev ter ga je upodobil v romanu Rokovnjači.

Ko je Milan Valant opisoval zgodovino nekdanjega Logaškega okraja, je o Bločanih zapisal: »Ljudje so rojeni trgovci.«

Ali to še drži?

Polpretekli čas ni bil naklonjen Blokam. Zdesetkal je število prebivalcev po vaseh. Kdor se je tako ali drugače ukvarjal s trgovino, ni bil spoštovan pri oblasti. Takšna politika je seveda močno načela našo samozavest. Danes, ko smo ugotovili, da je tudi trgovina del narodnega gospodarstva, pa bi si upal postaviti trditev, da smo na Blokah pozabili na ta poklic. Trgovine imamo le toliko, kot je najnujnejše za oskrbo. Kmečke igre, nekakšen sodobni Mihelov seminj, so nam pa potem, ko so nekaj let pridelovale izgubo, letos propadle. Bloške proizvode le s težavo še prodajamo po svetu.

Nekaj upanja pa še vedno ostaja. Že nekaj let imamo tudi svojo občino, ki odlično deluje in gospodari ter nam vrača samozavest. Pa tudi klub bloških študentov deluje. Menda jih kar nekaj študira ekonomijo.

Stane Korenjak

*Nadaljevanje s prejšnje strani***Občina v odnosu do gospodarstva in družbenih dejavnosti**

Zavedamo se da je sodelovanje med občino in gospodarskimi ter družbenimi in drugimi subjekti zelo pomembno za skupen razvoj in življenje v občini.

Trenutno je v zaključni fazi izdelava prostorskega plana, ki bo omogočal še nadaljnjo širitev domačih podjetij, ki zagotavljajo pomemben kos kruha našim prebivalcem.

Fotografiji: Sane Korenjak

Jože Ponikvar in Alojz Zalar s Hitenega se zadovoljno pomenkujeta ob dograjenem vodovodu

Z vodstvom osnovne šole Tone Šraj – Aljoša smo se odločili za organizacijo predšolske vzgoje kar v okviru osnovne šole, ki uspešno poteka že tretje leto. Uspešno in profesionalno sodelujemo tudi z zavodi, ki pokrivajo področje zdravstvenega in socialnega varstva za področje naše občine, imajo pa sedež v sosednji občini Cerknica.

Moralno in finančno pa podpiramo

Uspeh je potrebno proslaviti so si dejali na Benetah

tudi razna društva in organizacije, ki delujejo na področju občine. Hkrati pa se zavedamo, da je na področju kulture, športa, turizma, življenja mladih še veliko odprtih vprašanj in možnosti uspešnega sodelovanja.

Pristne in zdrave odnose pa vzdržujemo tudi s predstavniki verskega

*Razpis za izbor logotipa***Geografska označba izdelkov – »Ribniška suha roba«**

Občine: Ribnica, Sodražica, Dobropolje, Velike Lašče, Kočevje, Loški Potok in Bloke so se dogovorile za izpeljavo projekta Geografska označba izdelkov »Ribniška suha roba«. V okviru tega projekta Področni center za razvoj gospodarstva d.o.o., Ribnica razpisuje izbor logotipa za geografsko označbo, ki bo vseboval napis: Ribniška suha roba in grafični znak geografske označbe.

Logotip bomo uporabljali za označevanje izdelkov, ki bodo prejeli certifikat, da spadajo v skupino izdelkov z geografsko zaščito. Logotip bo uporabljen na nosilcih (dimenzije cca.): nalepke (robna dimenzija 25x25 mm), obešanke za izdelke (robna dimenzija 35x35 mm), žige (robna dimenzija 20x25 mm) in za druge namene v okviru projekta (drugi nosilci, promocija prospekti, sejmi ipd).

Pri izboru logotipa bomo upoštevali, v koliki meri upošteva tradicijo suhe robe, ki zajema ročno ali strojno izdelano blago, katerega izdelava se je izoblikovala v dolgem časovnem obdobju na območju dežele suhe robe in za katerega veljajo določene tehnološke, tehnične, surovinske, kakovostne in druge značilnosti.

To bo osnovni kriterij za oceno predlogov. Pri izboru predlogov za logotip bomo ocenjevali še kriterija: kulturne dediščine območja in prepoznavnost znaka.

Dodatne strokovne podlage lahko pridobite v muzeju Miklove hiše v Ribnici, telefon 836-11-79 Polona Rigler Grm.

Prosimo Vas, da vse predloge pošljete do 9. 10. 2002 (poštni žig 8. 10. 2002 ali osebno do 9. 10. 2002 do 14. ure) na naslov: Področni center za razvoj gospodarstva d.o.o., Škrabčev trg 40, 1310 Ribnica, v zaprti kuverti. Na kuverti naj bo pripis: Ne odpiraj – suha roba. Kasneje prejetih predlogov ali napačno označenih kuvert komisija ne bo upoštevala pri izboru. Predloge logotipa pošljite v obliki napisa in risbe ali skice.

Vaše predloge bo ocenjevala 5-članska komisija. Izbrani predlog bo nagrajen z nagrado v višini 150.000,00 SIT, ki vsebuje tudi pravico do uporabe izbranega logotipa za potrebe geografske označbe blaga in njegovo promocijo.

Izdelavo predpisa za uporabo logotipa lahko zagotovi avtor sam ali pa bomo zagotovili strokovno podporo izdelavi, za kar zagotavljamo dodatnih 150.000,00 SIT. Rok za izdelavo predpisa je 20. oktober 2002.

V pričakovanju Vaših cenjenih predlogov Vas lepo pozdravljamo!

Področni center za razvoj gospodarstva d.o.o., telefon 01/836-97-53, gsm 041/436-233.

Janez Mate

življenja, saj država velikokrat pozablja, da je cerkev tudi naša in da jo, kljub hitrim spremembam v družbi, potrebujemo.

Načrti za naslednje štiriletno obdobje

Idejni plan investicij za naslednje štiriletno obdobje je že pripravljen. Veliko bo potrebno investirati v cestno infrastrukturo, pomembni načrti so predvideni tudi na področju širitve javnega vodovodnega omrežja, priprave za izgradnjo nove čistilne naprave s kanalizacijskim sistemom v Novi vasi so tudi že v teku.

V polnem zamahu so tudi priprave na izgradnjo mrliške vežice pri Fari ter posodobitev prostorov vrtca v Novi vasi. Nadaljevali bomo tudi z obnovitvenimi deli v telovadnici in osnovni šoli, želimo si tudi

posodobitve zdravstvene postaje. Seveda bodo potrebne še številne manjše investicije, ki jih tokrat ne bom omenjal.

Vendar pa je v tem trenutku še prezgodaj govoriti o konkretnih planih za naslednje obdobje. Pred nami so še volitve za župana in člane občinskega sveta. Od novoizvoljene ekipe bo odvisno, katere in v kakšnem vrstnem redu bodo potekale bodoče investicije. Že v prejšnjem glasilu Bloški korak sem izrazil upanje, da bi tudi novoizvoljena ekipa vztrajala na začrtani poti.

Ob tej priložnosti se zahvaljujem vsem, ki ste mi kakorkoli pomagali, da smo zaokrožili prvi mandat tako odmevno in uspešno. Brez nesebične pomoči nekaterih posameznikov seveda takih uspehov ne bi dosegli.

Župan občine Bloke Jože Doles

Zanemarjeni biser

Bloško jezero sameva, občasni kopalci je vse manj in za nameček čez nekaj let mogoče jezera sploh ne bo več, saj mu po najslabšem scenariju grozi izsušitev.

Pogovarjali smo se z županom občine Bloke in ga povprašali o dejstvih in načrtih glede turizma v tem naravno obdarjenem koščku zemlje, ki se imenuje Bloška planota. O tem se je že veliko govorilo, celo svoje turistično društvo smo ustanovili, vendar imajo ljudje vtis, da stvari ostajajo na mrtvi točki in da nihče ne stori nič.

To ni čisto tako, sama občina in tudi nekateri posamezniki poskušajo izboljšati marsikaj, vendar stvari niso tako enostavne, kot se zdijo. Vsi se sprašujemo, kako da Bloško jezero še ni urejeno, saj je turistov vse manj. Prva faza urejanja je bila ureditev dostopa do jezera. Kot vsi vemo, se je to tudi zgodilo z asfaltiranjem ceste do

Volčjega in ureditvijo parkirišča ob jezeru prejšnje leto. Poraja se vprašanje, kaj se bo zgodilo z jezerom. Kot že vsi veste, jezero odteka, jez je popustil in nivo vode je veliko nižji, kot je bil pred leti. V najslabšem primeru mogoče čez nekaj let jezera ne bo več, oziroma bo tam, kjer je bilo jezero, le še velik kup blata, kjer bo kakšen podjetnež mogoče lahko organiziral rokoborbe v blatu.

Občina že ima izdelan načrt, kako urediti jezero. Po besedah gospoda Jožeta Dolesa naj bi se uredil prvi del jezera za kopalce, del jezera, ki je oddaljen od ceste, pa naj bi ostal, kakršen je. Za kopalce naj bi se torej jezero poglobilo, to bi dosegli

z odstranitvijo blata, uredila bi se obala, tako da bi bil dostop v jezero boljši. Po posegu v samo jezero naj bi se potem uredila še okolica; sem spadajo sprehajalne poti, nujno potrebni koši za smeti, napisi, klopce, kjer bi lahko malce posedeli in se spočili, mogoč je tudi urejen prostor za piknike...

Soglasja so že pridobljena, s posegi se strinjajo lastniki parcel, ki mejijo na jezero, ribiči, ki imajo besedo pri tem, saj v jezeru živi tudi veliko vrst rib. Zalomilo se je le pri ministrstvu za okolje in prostor, natančneje v Agenciji za naravno dediščino, ki sta pristojna za posege v vode. Na povabilo župana so predstavniki prišli na ogled jezera, kjer so jim bili predstavljeni načrti o ureditvi. Prvotne načrte je ministrstvo zavrnilo zaradi nekaterih zaščitnih vrst živali in rastlin. Občina je tako prosila za smernice o tem, kaj bi se pa lahko storilo. Šele pred nekaj tedni so dobili odgovor, vendar so pogoji za uresničitev projekta skoraj nemogoči, oziroma izjemno dragi, saj poseg v jezero odobravajo, vendar pod pogojem, da se jezero ne izsuši.

Tako ostaja vprašanje jezera še vedno nerešeno. Bo mogoče pri tem pomagal nastajajoči Zavod za notranjsko-kraški regionalni turizem ali pa združenje občin, ki sega od Idrije do Kolpe in je vključilo tudi Bloke v svoj program? Kdo ve?

Medtem pa naš biser, le streljaj oddaljen od vasi Volčje, počasi propada in kmalu tam ne bo več zaščitnih vrst rastlin in živali, ki so tako pomembne, da birokracija rajši vidi, da jih uniči narava na svoj način, kot da bi dovolila ureditev jezera in tako vendarle še kaj rešila.

M. K. L.

Foto: M. K. L.

Bloško jezero: sanacija se pripravlja, toda kako, ko pa je toliko pametnih.

Obveščanje o dogodkih z žvermi in ocenjevanje škode

Srečanja z medvedi, volki in risi ...

Z Zavoda za gozdove OE Postojna smo v začetku julija dobili dopis, da naj jih sprotno obveščamo o opažanju medvedov v urbanem okolju in o konfliktnih situacijah z ljudmi. To obvestilo smo obesili na oglasno desko. Nekateri občani nas o tem že obveščajo. Ker je opažanja medveda v bližini naselij čedalje več, vas prosimo, da nas o teh opažanjih obvestite na tel. 709-89-18 ali 709-89-16, da bomo

Zavod za gozdove sprotno obveščali o teh dogodkih. V primeru materialne škode, ki jo povzročajo te zveri, je za povračilo odgovorna država. Ta je pooblastila Zavod za gozdove za ogled škode in sestavo zapisnika ter odškodninskega zahtevka, zato naj oškodovanci prijavijo škodo na mobilni telefon 041/657-315 ali na telefon 705-78-11 in 05/700-06-10.

Občina Bloke

Povezava Nova vas – Cerknica

Redni prevozi

Občane občine Bloke obveščamo, da bomo v času šolskega pouka uvedli prevoz potnikov s kombijem na relaciji Nova vas – Cerknica in nazaj.

Prevoz s kombijem bo organiziran vsako sredo po naslednjem voznem redu:

- v smeri Nova vas – Cerknica ob 8. uri
- v smeri Cerknica – Nova vas ob 11. uri.

Občina Bloke

Dr. France Arbar

Država — varuh slabotnih

Zagotoviti varnost in notranji mir in služiti državljanom in državljanom, to označuje dobro državo. Ne potrebujemo več države – pomembno je, da državljeni vedo, kdaj lahko računajo na njeno pomoč, ko so v stiski. Zato mora biti demokracija povabilo za ustvarjanje in soodgovornost, država pa mora biti varuh slabotnih.

1. Krepi **identiteto slovenskega naroda** z jezikom in kulturo. Če nam bo uspelo v veliki meri uresničiti te cilje, bo Slovenija močna v Evropi regiji. Le na tak način bo tudi v prihodnje Slovenija ostala naša domovina, v kateri bomo govorili lastni jezik in gojili lastno kulturo. Če želimo zmanjšati razlike med Evropo in nami, bomo morali tudi v prihodnje vzpodbujati nove investicije, ki bodo temeljile na domačem varčevanju, delno pa tudi na tuji akumulaciji. Pri tem pa moramo vedno paziti, katere za državo najpomembnejše projekte bomo zaupali, oziroma prepustili tujcem.

2. Pošten in učinkovit **socialni sistem**, ki varuje vse. Ko govorimo o ožji socialni politiki, se moramo zavedati, da mora država varovati vse državljanke in državljanke – samo to je socialno. Politika je socialna samo, če ustvarja nova delovna mesta. Nove ideje in tehnologija so garancija za standard in uspeh, za zaposlenost in za socialno varnost. Srečno partnerstvo in družina ter bogata poklicna dejavnost so sanje mladih ljudi. Zato bo potrebno več pozornosti posvetiti prav zaposlovanju mladih, kajti stopnja brezposelnosti je dokaj visoka, v EU celo 16 %. Naše družine so srčika naše družbe. V družini iščemo srečo in zadovoljstvo.

Starejši ljudje in bolehniki pričakujejo varnost, zato nanje ne smemo pozabiti. Kajti le s pomočjo njihovega dela tudi mi danes lahko živimo bolje in uspešneje.

3. Vzdržne in **zdrave javne finance**, ki so in ostajajo prvi predpogoj za perspektivno prihodnost. To je naj-

Foto: Simon Korenjak

Dr. France Arbar

pomembnejša dediščina, ki jo moramo zapustiti svojim otrokom in vnukom. Daljša starost in nižja rodnost objektivno povečujeta število upokojencev. Vendar zato zaposleni ne bi smeli dodatno financirati tudi javnega dolga, ki ga ustvarjamo danes. Slovenija nima naravnega bogastva, da bi od njega živeli. Živimo pretežno od tega, kar delamo, oziroma kar ustvarimo. Znanje in naša pridnost oziroma delavnost sta garanciji za enakopravno vključevanje v mednarodno menjavo. Vemo tudi, da je delo več kot zagotavljanje eksistence, je osebna osvoboditev. Podjetniki so zidarji naše prihodnosti! Vsak, ki želi delati, mora za to dobiti priložnost! Na drugi strani si moramo prizadevati za tako aktivnost v svetu in ne le za dobiček, kajti za pošteno delo mora vsakomur pripadati pošteno plačilo.

4. Za **zdravo in čisto okolje**. Ne smemo pozabiti na partnerstvo med človekom in naravo. Okolje moramo varovati za prihodnje generacije, za naše otroke, za naše vnučke, za naše pravnukke.

OO SLS Bloke

Dr. Barbara Brezigar

Skupaj zmoremo več!

Barbara Brezigar zagotovo vsi poznamo kot odlično pravno strokovnjakinjo, ki ima za seboj zelo uspešno tožilsko kariero – od vodje Okrožnega državnega tožilstva v Ljubljani, vodje skupine državnih tožilcev za posebne zadeve, do vrhovne državne tožilke. Toda to še ni vse. V času Bajukove vlade je kot edina ženska ministrica uspešno vodila tudi ministrstvo za pravosodje. Barbara Brezigar se je s svojim poklicnim delom uveljavila tudi zunaj meja Slovenije, saj aktivno sodeluje na mednarodnih srečanjih, konferencah in forumih. Je avtorica strokovnih tekstov in člankov s področja prava in organiziranega kriminala. Na povabila Združenih narodov, vlad tujih držav in drugih mednarodnih ustanov že od leta 1996 z referati sodeluje na mednarodnih seminarjih, od leta 1997 pa je članica ekspertne skupine Odbora Sveta Evrope za področje pranja denarja. Na pobudo razumnikov iz kroga Nove revije, ki so jo predlagali za predsednico decembra lani, se je tudi sama odločila za sodelovanje v letošnji predsedniški tekmi. Kot pravi sama: brez taktiziranja in odgovorno, tako kot to ženske znamo.

• Razumniki iz kroga Nove revije so v obrazložitvi zapisali: »Slovenska država se srečuje sama s seboj tudi na predsedniških volitvah, ko se državljeni odločamo, kdo naj jo predstavlja na predsedniškem mestu. Takšno osebnost morajo odlikovati tako občutljivost in zavzetost za dobro državljanov kakor sposobnost, da veljavno zastopa državne interese. Prizadevanje za te vrednote pooseblja Barbara Brezigar.« Zanima nas, zakaj ste se odločili za ta korak?

Moram priznati, da mi je to povabilo, ki je prišlo iz kroga Nove revije, v veliko čast in priznanje. Sprejela sem ga brez taktiziranja in odgovorno, tako kot to ženske znamo. Prav je, da se ženske tudi v javnem življenju priključimo moškimi, ki tam že so. Na ta način lahko vsi veliko pridobimo. Moja odločitev ne temelji na ozkih osebnih interesih. Kandidiram, ker me vodi iskrena želja dobro in pošteno voditi slovensko državo v korist prav vseh državljanov in državljanov. Prepričana sem, da je vloga predsednika povezovalna in ne sme nikogar izključevati. Pokazati mora ljudem, kako pomembno je, da se čutimo pripadne svoji državi in da vemo, da nas drugi potrebujejo

Dr. Barbara Brezigar

in cenijo. Tako lahko dosežemo enotnost iz obdobja v času slovenskega osvobajanja. Edino skupaj zmoremo več.

• Proces političnega in gospodarskega združevanja Evrope je v polnem teku. Tudi Slovenija se intenzivno pripravlja na vstop v evropske integracije. Ob tem smo bili v javnosti seznanjeni s številnimi polemikami za in proti. Kakšna so vaša stališča do tega vprašanja?

Z gotovostjo lahko trdim, da je prihodnost Slovenije v Evropski uniji. In to menim čisto osebno, ne glede na mojo kandidaturo – predvsem zato, ker smo Slovenci v preteklosti že veliko prispevali v mozaik evropske kulture. Evropa prihodnosti je odprt prostor. Zato

Od Bruslja do Blok

Spremembe, ki smo jim zadnji čas priča v Evropi tako na političnem, gospodarskem in če hočete tudi ekološkem področju in v katerem aktivno sodeluje tudi Slovenija, bodo posledično vplivale tudi na življenje na Blokah. Zato bi vam v prispevku rad podal svoje mnenje iz bloškega zornega kota na dogajanja, ki nas bodo prej ali slej ujela na prelepih Blokah, ki nam jih Evropa zaradi neokrnjene narave lahko zavida.

Približevanje Slovenije EU je velik korak in faza tranzicije od začetka tržnega gospodarstva, vzpostavitev sodobnega podjetniškega sektorja, doseganje razvojnega nivoja držav EU, zadosten obseg institucionalnih sprememb, tako da »ni več poti nazaj«. Prehod od prejemanja k dajanju pomoči in naposled članstvo v EU so samo eni od kriterijev, ki jih mora Slovenija doseči, da bi bila lahko polnopravna članica EU.

EU je predvsem politični projekt, ki se je začel po drugi svetovni vojni, ki je nasilno razdelila Evropo. Z Marshallovim gospodarskim planom, v katerem so ZDA leta 1947 ponudile gospodarsko pomoč takrat razrušeni Evropi, leto kasneje preko OOEK (Organizacije za evropsko gospodarsko sodelovanje), kjer se je 16 držav obvezalo in sprejelo resolucijo, da je dolžnost vseh evropskih nacij ustanoviti skupno ekonomsko in politično unijo s ciljem, da bi vsem

zagotovili varnost in družbeni razvoj. S podpisom Rimskega sporazuma leta 1957 in ustanovitve EGS (Evropske gospodarske skupnosti) je stekel proces postopnega vključevanja vse več evropskih držav v ES (Evropsko skupnost). Na zgodovinskem srečanju Evropskega sveta v Maastrichtu so države članice sprejele Pogodbo o ustanovitvi EU, ki temelji na treh stebrih: evropskih skupnostih (ESPJ, EGS, EURATOM), na skupni zunanji in varnostni politiki ter na skupni notranji in pravosodni politiki. Na tem srečanju so bili oblikovani temelji nadaljnje širitve EU, pristojnosti EU na nova področja ter urniki o vzpostavitvi monetarne unije in enotne valute.

Vsi ti pogoji so bili postopoma izpolnjeni in približevanje Slovenije EU se je začelo leta 1994 s podpisom sporazuma o sodelovanju med EU in Slovenijo, vse do danes, ko smo praktično pred vrati EU in so za nami skoraj vsa predpristopna pogajanja o polnopravnem članstvu v EU. Veliko časa in zakonov je bilo potrebno sprejeti, veliko jih tudi še čaka na sprejem in proces približevanja EU je v zaključni fazi.

Slovenija in s tem posledično tudi Bloke postajajo del združene Evrope, ki se mora v času globalizacije čim bolj povezati, da lahko skupno nastopa na konkurenčnem svetovnem trgu. Današnji svet je svet hitrih, včasih krutih

sprememb, kjer tisti, ki ne morejo slediti, izgubljajo in kjer je potrebno sodelovanje in prilagajanje, ki nam ga narekuje vse hujši življenjski tempo.

In kje so tukaj Bloke, njeno kmetijstvo, gospodarstvo in neokrnjena narava?

Prav gotovo niso vzpodbudni zadnji statistični podatki, kjer imajo Bloke velik upad prebivalstva od zadnjega popisa prebivalstva in kjer je struktura prebivalstva iz leta v leto starejša. Oživetev Blok preko EU je možna na več področjih. V proračunu EU je namenjeno kar 80% sredstev za razne programe, projekte in sklade in prav bi bilo, da bi tudi Bloke dobile svoj delež. Naj naštejem samo nekaj programov, po mojem mnenju temeljnih za Bloke, pred vstopom Slovenije v EU:

-Program PHARE je namenjen za projekte reforme javne uprave, nadalje projekt v razvoju malih in srednjih podjetij, majhne okoljske infrastrukture na ravni lokalnih skupnosti. Delež PHARE je pri teh projektih kar do 75% investicije projekta.

-Program SAPARD je namenjen ukrepom kmetijske strukturne politike, programa za področje razvoja podeželja od leta 2000-2006, s katerim bodo lahko konec septembra konkurirala kmetijska gospodarstva. S spremembo nekaterih splošnih kriterijev za izbor projektov je država olajšala možnost za pridobitev sredstev in upam, da bo čim več sredstev porabljenih tudi na Blokah, saj so do te pomoči

Nadaljevanje na naslednji strani

se mi zdi vsakršno vzbujanje dvomov in strahu pred Evropo neprimerno. Vstop Slovenije v EU ima seveda tudi svojo ceno. Nikoli nima ena stvar samo prednosti. Treba je dajati in sprejemati. Kot sem že rekla, smo Slovenci v preteklosti Evropi že veliko dali, zdaj je napočil čas, ko bomo imeli od tega lahko tudi koristi. Odvečen se mi zdi tudi strah, da bi s priključitvijo Slovenci izgubili svojo identiteto. Vse je odvisno zgolj od nas, od naše suverenosti oz. od naše samozavesti. Prepričana sem, da imamo Slovenci veliko talentov, da se v tem ne moremo izgubiti. Težava je v tem, da se tega žal ne zavedamo dovolj.

• Kaj pa zveza Nato?

Strinjam se z mnenjem večine, da se Slovenija mora vključiti v zvezo NATO. Argumenti za so sicer znani, dozdeva pa se mi, da pogostokrat pozabljamo na določene prednosti, ki jih NATO poleg že znanega predstavlja. Dejstvo je, da NATO

ogromno vlaga v znanje, v varstvo okolja, v skrb za čiste vode ter da posreduje pri humanitarnih katastrofah. Članstvo v NATO ni samo članstvo v vojaški organizaciji.

• Kakšen pa je Vaš odnos do gospodarstva in tudi do skladnejšega regionalnega razvoja?

Uspešno gospodarstvo je tisti temelj, ki nam omogoča preživetje. Tako je uspešno nacionalno gospodarstvo bistvenega pomena za našo državo. Naloga države je, da odstrani neposredne birokratske ovire, ki onemogočajo razvoj in razmah gospodarske pobude ter da z ustrezno zakonodajo in postopki omogoča razvoj slovenskega podjetništva. S tem pa je povezan tudi regionalni razvoj. Država, ki ne poskrbi za enakomeren razvoj vseh regij, ni uspešna. Razvoj lokalne samouprave krepi demokracijo in poskrbi za to, da je v ospredju državljan in kakovost

njegovega življenja. Zato zastopam stališče, da je potrebno poskrbeti za skladen razvoj vseh regij v državi.

• Do sedaj ste imeli veliko javnih predstavitev po Sloveniji, kjer ste med drugim predstavljali tudi svoj program. Katera področja Vašega programa so za Vas najpomembnejša?

Ne gre za to, katera področja so najpomembnejša. Bolj kot to je pomembno, da se ljudje v svoji državi počutijo varne in da so srečni. Predsednik je tisti, ki lahko ljudem pokaže, da se jim ni treba ničesar bati; da je povezovanje z drugimi dobro in nujno. Ljudi je potrebno pritegniti k odločanju, jim dati občutek, da je njihov prispevek k skupnemu pomemben. Prepričana sem, da je zdaj napočil čas za nove ljudi, za ljudi, ki se do sedaj s politiko niso ukvarjali, so se pa izkazali na drugih področjih.

Pogovarjala sta se Jožef Rot in Milka Urbas

Nadaljevanje s prejšnje strani

vsekakor upravičene. Ta program letos na Blokah sofinancira Vodovod Hiteni.

-Program ISPA je namenjen področju vodooskrbe, čiščenju komunalnih odpadnih voda, ravnanju z odpadki in preprečevanju onesnaženja ozračja.

Po vstopu Slovenije v EU pa bodo možna črpanja iz naslednjih skladov:

-ERDF Evropski sklad za regionalni razvoj

-INTERREG Pobuda skupnosti glede mejnih področij

-EAGGF Evropski kmetijski usmerjevalni in jamstveni sklad

Seveda je teh skladov še več in tudi možnosti bodo v prihodnosti, tako na področju malih projektov, ki podpirajo lokalne neprofitne organizacije, razvoja človeških virov, itd. Za Bloke bi bil koristno, da bi morda preko občine lahko posredovale informacije o razpisih, pogojih in merilih, na katerih bi se lahko vsi prebivalci Blok od kmetov, delavcev, podjetnikov, mladih in vseh ostalih videli svojo priložnost in jo tudi izkoristili. Sredstva iz EU so pred nami, potrebna je samo speljati projekte.

Možnosti Blok v EU so velike, demografska ogroženost je naša slabost in prednost hkrati. Narava, ki jo imamo na Blokah, je naše največje bogastvo in v prihodnosti prav gotovo lahko pričakujemo veliko število turistov iz vse Evrope. Na nas je samo, da ohranimo to naše največje bogastvo, kajti v neokrnjeni naravi je prihodnost tudi Evropske Unije.

Jože Lavrič Cascio, študent spec. manag. EU

Uveljavljanje premije za bike, vole in ostalo klavno govedo

V letošnjem letu je bil določen rok za oddajanje subvencijskih vlog za podporo v kmetijstvu od 25. aprila do 24. maja 2002, razen za premije za bike, vole in ostalo klavno govedo, za kar so z Uredbo o spremembah in dopolnitvah uredbe o ureditvi trga za goveje meso določeni drugi roki. V tej uredbi je nekaj bistvenih sprememb. Premija je pri bikih in volih sestavljena iz dveh premij. Prvo so poimenovali posebna, drugo pa klavna. Premiji se seštevata in se uveljavljata po oddaji živali v klavnico. Do premij so upravičeni vsi rejci, ne glede na namen porabe mesa ob zakolu živali. Žival mora biti zaklana v registrirani klavnici, meso pa je lahko prodano zadrugi, mesnici ali porabljeno doma. Pogoj za uveljavitev teh premij je tudi oddaja obrazcev za subvencije od 25. aprila do 24. maja letošnjega leta.

Biki

Do posebne premije za bike v višini 35.000 sit in klavne premije 13.500 sit, skupaj 48.500 sit, je upravičen rejec, ki je redil živali najmanj dva meseca pred zakolom, klavna masa trupov mora biti najmanj 185 kg.

Voli

Do ene posebne premije za vola, ki znaša 25.000 sit, je upravičen rejec, ki je redil žival najmanj dva meseca in je bila ob zakolu stara najmanj 9 mesecev. Do dveh posebnih

premijs pa je upravičen rejec, ki je redil žival najmanj štiri zaporedne mesece in je bila žival ob zakolu stara najmanj 22 mesecev. Seštevek možnih premij: Dve posebni premiji po 25.000 sit in klavna premija 13.500 sit je skupaj 63.500 sit.

Ostalo govedo (telice in krave)

Rejcu pripada samo klavna premija v višini 13.500 sit. Živali morajo biti stare (telice) vsaj 8 mesecev, v reji morajo biti vsaj dva meseca pred zakolom.

Foto: Simon Korenjak

Za uvožene živali velja, da morajo biti v reji pred zakolom dalj časa.

Premije se uveljavlja z vložitvijo zahtevka na predpisanem obrazcu za leto 2002 in sicer:

- za obdobje od 1. januarja do 30. junija: v roku od 1. julija do 15. julija;
- za obdobje od 1. julija do 30. septembra: v roku od 1. oktobra do 15. oktobra;
- za obdobje od 1. oktobra do 30. novembra: v roku od 1. decembra do 15. decembra;
- za obdobje od 1. decembra do 31. decembra: v roku od 1. januarja do 15. januarja naslednjega leta;

Zahtevek pošljemo s priporočeno pošto na naslov: Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, Dunajska 160, 1000 Ljubljana.

Zahtevku mora biti priložena kopija dokumenta kontrolne organizacije ali drugi ustrezeni dokument o zakolu živali v klavnici oziroma klavni zapisnik.

Predpisane obrazce boste dobili v klavnici, na kmetijski svetovalni službi ali pa na blagajni v kmetijski zadrugi.

Vsem, ki ste živali oddali kmetijski zadrugi svetujem, da premijo v vašem imenu uveljavlja zadruga. Izognili se boste pisanju in morebitnim napakam, ki nastanejo pri pisanju in rokih, ki so predvideni za vlaganje obrazcev.

Kmetijska svetovalna služba, Franc Palčič

Novolit uresničuje razvojne cilje

V letošnjem prvem polletju več kot 2000 m² novih pokritih površin

Novolit kot proizvajalec gradbenih izolacij je prodajno vezan na gradbeništvo. Če se veliko gradi, se vgradi tudi veliko izolacij. Stanovanjska gradnja v Sloveniji je tudi letos manjša kot pretekla obdobja,

računalniško vodenih strojih. Pri tem je potrebno več znanja in inovativnosti, delo pa je prijaznejše in poteka v čistejšem delovnem okolju. Razširitev dejavnosti je v zadnjih štirih letih prinesla tudi 20 novih

elementov, ki vključuje tudi nakladalno rampo. Pokrito skladišče predstavlja pomemben člen v kvaliteti gotovih izdelkov, hkrati pa pomeni uresničenje dolgoletnih želja skladiščnih delavcev, viličaristov in šoferjev.

Dejavnost strojne opreme, ki prav tako predstavlja pomemben del v dejavnosti Novolita, je pridobila nadstrešek, ki bo omogočil racionalnejšo izrabo prostora, hkrati pa je odstopila del površine predelavi stiropora, ki se iz leta v leto dopolnjuje in širi.

Fotografije: Novolit

Že pogled od daleč razkrije spreminjajočo se zunanjo podobo

zato je na trgu gradbenih izolacij čutiti nazadovanje.

Kljub temu tudi letos poslujemo uspešno. K temu izdatno pomagajo novi proizvodni programi. Lesocementne plošče še vedno ostajajo nosilni in najbolj prepoznaven izdelek podjetja, vendar se uveljavljamo z novimi izdelki, kjer nam je vodilo kakovost in hitra odzivnost na povpraševanja.

Opaznejši in pomembnejši postajajo izdelki iz stiropora. Teče peto leto, odkar smo pričeli z lastno proizvodnjo. Poleg

delovnih mest.

Ves ta napredek pa so omogočila velika investicijska vlaganja.

Poleg tehnološke opreme in proizvodnih prostorov je bilo potrebno pridobiti tudi dodatne skladiščne površine.

Že pogled od daleč razkrije spreminjajočo zunanjo podobo.

Ker so izdelki volumensko zahtevni, je vsa leta vzporedno naraščala potreba po pokritih skladiščih. Gradbinci Ajdovskega Primorja so letos postavili in pokrili skoraj 1700 m² veliko halo iz armiranih betonskih

Skladišče

Zato je kljub prihajajoči globalizaciji gospodarskih tokov pomemben regionalni razvoj. Vsakršna pridobitev, investicija ali izgradnja kjerkoli na Blokah je večji ali manjši kamenček v mozaiku razvoja Bloške planote in okolice.

Za uspehe je potrebno kolektivno delo, zato gre za dosedanje dosežke priznanje vsem zaposlenim, partnerskim firmam, kooperantom, lokalni skupnosti in vsem drugim, ki so kakorkoli povezani s podjetjem.

Iztok Škerlj, direktor

Sodobna oprema

že priznanega gradbenega stiropora se vse bolj uveljavljamo s produkti iz stiropora posebnih oblik in dimenzij. To so zahtevni izdelki, ki se jih izdeluje na sodobnih

Moderna logistika

Medvedi na šolskih poteh

Z obrobja Bloške planote

Začelo se je novo šolsko leto in z njim povezana, poleg veselja in začetnega elana, tudi cela vrsta skrbi in težav staršev in njihovih šolarjev.

V vseh časopisih, na radiu in na televiziji spremljamo upravičeno veliko skrb za prometno varnost otrok na poti do šole in nazaj domov, zdi pa se, da ta javna zavzetost včasih ne preseže prometne varnosti na naseljenih in prometnih področjih - rumene rutice, kresničke itd. Nikjer ni namreč nič ne slišari ne prebrati o težavah otrok iz oddaljenih vasi in zaselkov na njihovi poti do avtobusnih postajališč in nazaj. Njihov velik strah pred medvedom je namreč postal več kot povsem upravičen.

V zadnjih dveh letih so tudi šolarji iz vseh bloških vasi na svoji poti do postajališč šolskih prevozov zelo ogroženi, kajti verjetnost, da se bodo srečali z medvedom ali kar s celo medvedjo družino, kar bi lahko imelo nepredvidljive in težke posledice, je postala zelo velika. Dokaz za to je jesenski čas, ko nam narava postreže z dozorevanjem sadnega drevja in so obiski nevarnega štirinožca v okolici sliv in hrušk postali redni. Vsak dan sveže razlomljeno drevje in medvedji iztrebki v neposredni bližini hiš praktično onemogočajo košnjo trave ali pobiranje sadja. Bistvo vsega pa je, da je zdaj že več kot dovolj dokazov, da so šolarji vsakodnevno izpostavljeni že kar udomačenim medvedom in medvedkam z mladiči, ki se v zadnjem času že skoraj dobesedno sprehajajo po vaseh.

Kje so v tem primeru tisti, ki sicer skrbijo za naravo in ali naj imajo živali prednost pred otroki? Ali ne bi lovske družine poskrbele tudi za ljudi in njihovo varno bivanje in delo na poljih, kolikor se še obdelujejo?

Naša mlada občina je že veliko naredila glede posodobitve infrastrukture - asfalt, vodovod, zimska služba ... Ob teh investicijah najbrž ne bi predstavljalo prevelikega problema prevažanje naših malčkov šolarjev do oddaljenih zaselkov in sicer s primernim prevoznim sredstvom bliže njihovih vasi in domov, izključno zaradi njihove varnosti - zaščite pred zverino.

S tem prispevkom pozivam tiste, ki odločajo o šolskih prevozih, da razmislijo o le nekaj kilometrih podaljšanih šolskih linij do vasic, iz katerih prihajajo otroci, saj so le-ti naša prihodnost.

Jozica Škerlj

Preventiva policije ob začetku šolskega leta

Previdnost ni nikoli odveč

Kot vsako leto je tudi letos policija usmerjena v preventivno delo že pred začetkom šolskega leta. Na območju Policijske postaje Cerknica smo že preverili prometno signalizacijo, o pomanjkljivostih pa smo obveščali pristojne službe za odpravo le-teh. V osnovnih šolah smo ponovno pregledali načrte varnih poti v šolo. Povezali smo se tudi s predstavniki lokalnih skupnosti in jih seznanili z možnostmi varovanja otrok v cestnem prometu, v kolikor bi se v to vključil tudi SPV, zlasti v prvih dneh pouka. Pridobili smo tudi informacije o vsakodnevnih organiziranih prevozih učencev v šole in nazaj, preverili smo tudi mesta, kjer šolarji vstopajo oziroma izstopajo iz vozila.

V prvih dneh šole smo izvedli v OŠ predavanje staršem prvošolčkov, kjer smo jih opozorili na nevarnosti. V bližini OŠ pa bomo še naprej izvajali poostrene nadzore cestnega prometa. Prvošolčke bomo tudi pospremili po varnih poteh. Preventivnega učinka pa ne more na tem področju zagotoviti izključno policija, temveč se morajo v to vključiti tudi ostali udeleženci v cestnem prometu, učitelji, starši. Apeliramo na vas starše, da otroke v cestnem prometu poučite o varnosti, jih popeljete po varnih poteh peš, tako se bodo vaši otroci počutili varnejše. Učenci 1. razredov

naj nosijo okoli vratu rumeno rutko, s tem bodo opozarjali udeležence v CP na svojo "majhnost". Ravno zaradi njihove nepredvidljivosti jim moramo v cestnem prometu pomagati s pravilnim obnašanjem. Naučiti jih moramo pravilnega prečkanja ceste in pravilne hoje ob vozišču, kjer ni pločnikov. Opozoriti jih moramo na nevarnosti, ki jim pretijo na cesti, vlivati jim moramo samozavest da se bodo v prometu počutili varne in da se bodo izognili nevarnim delom vozišč, katera naj prečkajo na delu, ki je označen kot prehod za pešce ali na vidnih mestih. Nikakor pa jih ne smemo s prometom zastraševati.

Spoštovani občani – vozniki, vi imate zavore, otroci jih nimajo, zato vozite s primerno hitrostjo, da boste svoje vozilo v vsakem primeru pravočasno ustavili.

Staršem in ostalim voznikom v cestnem prometu svetujem, da ne parkirajo svojih vozil v bližini šole, saj na tem mestu ustavlja avtobus, iz katerega vstopajo oz. izstopajo otroci – učenci. Vozila parkirajte na za to določenih površinah (parkirnih prostorih). Vozniki, bodite previdni in predvidljivi, ko so otroci na cesti, ne dovolite, da bi zaradi vaše napake prežgodaj ugasnilo njihovo življenje.

Lidija Jurkovič, vodja policijskega okoliša

Kaj četrtošolci razmišljajo o svojih vaseh?

Studeno

Vas Studeno je nastala že davno. Ime pa je najbrž dobila od hrvaških vojakov. Ker so vojaki prišli v našo vas pozimi, ko je bila burja in mraz, so dali vasi vzdevek "studeno", kar po hrvaško pomeni "mraz". Imamo pa tudi eno najstarejših cerkva na Blokah, to je cerkev svetega Janeza Krstnika

Žan Kranjc

Ravne

Moja vas se imenuje Ravne. Tako ime ima, ker leži na ravnem. Vas šteje trideset hiš. Vse hiše so ob cesti. Sedemnajst hiš je naseljenih, ostale pa so prazne ali pa služijo za vikend. V moji vasi živi šestinsedemdeset ljudi. Otrok je petnajst, sedem jih hodi v šolo, osem pa še ne. Najstarejša prebivalka v Ravnah Angelca, je stara devetinosemdeset let, najmlajša

Polona pa devetnajst dni.

Maja Knavs

Studeno

Vas Studeno leži na zahodnem delu Bloške planote. Stiska se ob vznožju hribov Zaboršt in Lisec. Na vrhu Zaboršta stoji cerkev sv. Janeza Krstnika. Lisec pa je bolj poznan po vlečnici Lisec, ki pa zaradi slabih oziroma zelenih zim ni prav dolgo obratovala. Zgodovina Studenega sega v 17. stoletje. Nastala je ob nekdanji glavni prometni povezavi med Blokami in Cerknjsko dolino. Nekdanje je vas štela enajst hiš. V eni izmed hiš je bila tudi gostilna. Vas Studeno se je v vsej zgodovini preživljala izključno s kmetijstvom. Danes ima osem gospodinjstev, kar pa šteje sedemintrideset ljudi. Še vedno je pod zavetjem svetega Janeza Krstnika. Njeni prebivalci se vozijo na delo v bližnjo in daljno okolico, kmeti-

Ali dovolj skrbimo za bloške starejše občane?

Zakaj pa vendarle ne spregovorimo kdaj pa kdaj glasno o tretjem življenjskem obdobju? Preprosto rečemo o starosti. Stvari se še vedno raje preprosto izognemo, odložimo, da bomo sicer pristopili tudi k reševanju tovrstne problematike, toda ne še sedaj, saj vendar tematika, po naše gledano, nima tolikšne teže, da je ne bi bilo moč vsaj še za nekaj časa odložiti tja v prihodnost. Kaže, da bomo Bločani prav med zadnjimi občinami v državi, ki se bomo morali lotiti tudi tega vprašanja. Problem je obsežen, težak, finančno zahteven, a vedno prisoten, je tu, je naš – domač. Potrebno ga je začeti osvetljevati iz vseh zornih kotov, da bi čim lažje zagledali njegovo bistvo. Torej čimprej postorimo tisto, kar bi moralo biti že pred časom. Moderna družba posveča vse več pozornosti in skrbi za ostarele. Bločani smo s tovrstnim delom skoraj na začetku. Sicer naša družba rešuje tudi tovrstno problematiko celovito in se skuša približati vsakemu posamezniku. Uslužbenci, ki so v stiku s starostniki, veliko naredijo zanje, mnogokrat naredijo več, kot jim bi bilo potrebno in kot zmorejo.

Pa vendar:

Ko starejši krajan na Blokah ne zmore več skrbeti zase, je pred vprašanjem, kako sedaj naprej. Domači okrog njega se na moč trudijo, da bi čim bolj poskrbeli zanj. Toda

glej ga zlomka, kar nenadoma se pokaže, da tudi na ta način ne gre. Stvari se zapletajo do te mere, da je potrebno oskrbovanca preseliti v dom za starejše občane. Tega pa pri nas še ni. Začne se iskanje prazne postelje po tovrstnih domovih po vsej državi. Vrstijo se telefonski pogovori z upravami teh domov. Odgovori so vsi več ali manj podobni. Trenutno proste postelje ni, kaže pa na možnost v bližnji prihodnosti, da bi se vendarle kaj našlo. Pride čas, ko našega starejšega občana le namestimo v dom, v zanj povsem tuje okolje. Posegli smo v njegovo notranjost, v njegova čustva.

Navzven vse lepo in prav, pa vendar, presaditi človeka v poznih letih njegovega življenja, je zanj dodatna bol.

Oskrbovanec ne potrebuje samo materialne pomoči, on živi tudi svoje notranje življenje, tega pa ne vidimo, nanj največkrat kar pozabimo, ga nič ne upoštevamo.

Manj boleče bi bilo zanj, če bi tudi v poznih letih svojega življenja živel v bližini svojih, v okolju, kjer je bival vse življenje, delal, ustvarjal in se veselil uspehov svojega dela.

Vsa ta dejstva kažejo na to, da je tovrsten dom potrebno zgraditi tudi na Blokah. Naše sosednje občine so si že vse to uredile. Še vedno nas čaka in se nam ponuja prelepa lokacija, ki jo je moč dobiti

na Blokah. Nahaja se nad Faro, nad farno cerkvijo na hribčku, imenovanem Videm. Ja, prav ste slišali.

Kraj leži v središču občine, je v središču naselja in ne. Odmaknjen od prometnega hrupa. V neposredni bližini se nahaja farna cerkev, župnišče - trgovine. Kraj ima gostinske obrate, banko, zdravstveni dom in še se bi kaj našlo. Vse okoliščine govore njemu v prid. Ima vse pogoje za gradnjo tovrstnega objekta. Je dostopen od več strani. Z njega je lep razgled skoraj po vsej Bloški planoti. Sprehajalne steze se da narediti po resnično še neokrnjeni naravi. Oskrbovanec bi tako preživel poznata leta svojega življenja skoraj doma, med svojimi, sosedji, vaščani, krajani. Vedno bi bil kdo pripravljen z njim posedeti in pokramljati o zdravju, težavah in še o čem.

Prav na omenjenem prostoru sta že bili zgrajeni dve veliki stavbi. Tu je bila stacionarna šola jadrskih letalcev. Ena stavba je služila kot garaža za letala (hangar), v drugi pa so bili nameščeni člani šole jadrnega letenja. Obe stavbi sta bili v okras Bloški planoti in ponos Bločanov.

Med vojno sta obe pogoreli do tal. Jadrski letalci pa se niso nikoli več vrnili. Na pogorišču je pognalo divje rastje, se divje razraslo, sedaj lahko sili samo še kvišku.

Menim, da je nalaganje denarja v stare objekte metanje denarja skozi okno. Zato odpadejo vse stare šole, gradovi, vojašnice, vile in podobno. S tovrstnimi objekti je že

Nadaljevanje na naslednji strani [1]

jestvo jim je le dopolnilna dejavnost. V vasi Studeno so večinoma mlade družine, zato menim, da ima pred seboj še svetlo prihodnost.

Ana Jakopin

Jeršanovo

Moja vas se imenuje Jeršanovo. Vas se nahaja v trojiškem delu bloške občine. V vasi imamo šest hiš, v katerih živi

šestindvajset ljudi, od tega petnajst otrok.

Vas je nastala pred približno 400 leti. Najprej je bila samo ena kmetija. Ena med prvimi družinami je imela priimek Jeršan, po katerem je vas tudi dobila ime. Kasneje se je vas širila in tako dobila današnjo podobo.

V vasi stoji hruška, ki ima približno 300 let. Po pripovedkah starejših, se je pred toliko leti eden od vaških mož odpravil v

svet za kruhom. Ko se je vrnil po petdesetih do šestdesetih letih, je svojo vas prepoznal le po tej hruški, toliko se je bilo vse spremenilo.

Na obeh straneh vasi tečeta potoka, ob katerih se radi igramo. Vas obdajajo travniki, njive, predvsem pa gozd.

Rok Kraševac

Polšeče

Moja domača vas se imenuje Polšeče. Leži v bližini hriba sveti Urh. Na hribu stoji cerkev. Vas obdajajo gozdovi. V vasi je pet hiš. Ena hiša se podira. V ostalih štirih hišah poleti živi dvanajst ljudi, pozimi pa deset. O nastanku in o imenu vasi ne vem veliko. Nekateri pravijo, da je bilo tukaj ljudem vseh - povšechi - Povšeče. Drugi pravijo, da je vas dobila ime po polhih ali polžih. Na Polšečem je lepo.

Florjan Žgajnar

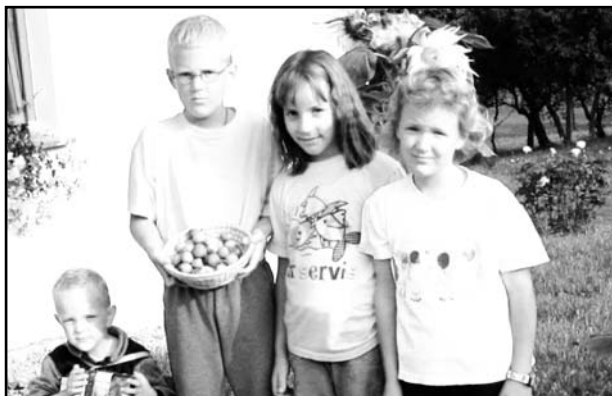
Lovranovo

Zelo rada živim na Lovranovem. V

Nadaljevanje na naslednji strani [2]

Hruška na Jeršanovem je že zares stara. Toda letos spomladi se je odela s tisočerinimi cvetovi kot mlada nevesta, sedaj v jeseni pa bogato rodi. Rok in otroci veselo brustajo sočne bruške.

Nadaljevanje s prejšnje strani [1]

uredil čas. Naša naloga je, da zapečatimo papirje teh stavb in jih zaklenemo v arhive, kot dokazno gradivo, kako je bilo nekoč.

Prav ti ljudje, ki naj bi bili oskrbovanci doma, so si v življenju zaslužili mnogo mnogo več. Prav oni ne bi smeli preživljati poznih let svojega življenja v kupih "fajhtnih" kamnov.

Gospod Lojze Vesel – naš človek – Bločan je pravi pobudnik ideje za tovrstno gradnjo doma na Blokah.

Prav Lojze Vesel se je potrudil in zbral nekaj osnovnih podatkov, ki kažejo, kako pristopiti k stvari. Predvsem nakazu-

jejo možnost pridobivanja sredstev, ki jih zahteva tovrstna gradnja. Vir podatkov je pridobil v Medvodah, kjer so dom za starejše ravnokar dogradili. V njem so že nastanili prve varovance. Poimenovali so ga Dom – Medvode - d.o.o. Kapaciteta doma je zasnovana za 180 – 230 oskrbovancev. Poleg varovanega dela tega objekta ima del doma odprtega tipa (restavracija, pralnica, čistilnica, frizerstvo, itd.)

Sredstva so se stekala:

- a) matična občina Medvode
- b) zasebni kupci garsonjer – stanovanja so gradili v sklopu objekta za kupce v naprej
- c) celoten medicinski trakt pa je investirala

Loterija Slovenije.

Z odprtjem takšnega doma se odprejo tudi delovna mesta. Če je dom zasnovan z večjo zmogljivostjo, obstaja možnost prodaje garsonjer – stanovanj že v naprej tudi zunanjim kupcem in ne nazadnje dom starejših občanov postane tudi promocija Bloške planote. Tekst je zasnovan z namenom, da začno Bločani razmišljati o možnosti gradnje doma za starejše občane. Vsaka dobronamerna ideja, ki bi podprla nakazano možnost novogradnje, bo vsekakor prijetno sprejeta in jo bomo Bločani samo pozdravili.

Bronislava Žurga

Nadaljevanje s prejšnje strani [2]

naši vasi ni ne trgovine in ne gostilne, ampak je zelo lepo. Vsi se ukvarjajo s kmetijstvom in hodijo v službo. Naša vas, mislim, da je dobila ime po Lovrencu. Dedijev stari oče se je rodil leta 1800.

V vasi so tri kmetije. Vseh prebivalcev je dvaindvajset. Od tega je devet otrok, odraslih žensk je sedem, moških pa šest. Letos smo dobili asfalt, zato je dobro, ker se lahko rolamo in vozimo s kolesom po gladki cesti. Mislim, da si bom na Lovranovem lahko naredila hišo in tam živela.

Ana Hiti

Topol

Vas Topol ima približno petdeset prebivalcev. Od tega je deset otrok. Devet nas hodi v osnovno šolo, eden pa je še dojenček. Do vasi se pride po dveh cestah, iz smeri Fara in Studenec. Obe cesti sta asfaltirani. V vasi ni javne razsvetljave. V zadnjem času so vaščani in vikendaši poskrbeli za lep izgled vasi. Polepšali so stare hiše, zgradili nove, uredili dvorišča in nasadili rože. V smeri proti jugu se dviga hrib Blošček, z druge strani je vas obdana z njivami in travniki. Topol se imenuje po drevesih topolih, ki so nekoč rasli na koncu vasi ob presihajočem potoku. Sedaj teh dreves ni več, pač pa smo vaščani sredi vasi ob vaškem vodnjaku posadili dve lipi. Vodnjak je globok več kot deset metrov in pri njem so se včasih ustavljali furmani, ki so skozi Topol tovorili les. Pa tudi drugi vaščani so dobivali pitno vodo iz tega vodnjaka, dokler si niso pred tridesetimi leti zgradili vaškega vodovoda. Včasih so se ljudje preživljali s poljedelstvom in živinorejo. Zdaj imajo živino le še na treh domačijah. Svet okoli Topola se zarašča, zato je pogost obiskovalec vasi tudi medved in druga divjad.

Vito Kotnik

Runarsko

Moja vas je lepa. Imenuje se Runarsko. Na Runarskem živi devetinšestdeset ljudi. Otrok je devetnajst, mladih ljudi je štirideset, starejših je pet. V službo jih hodi ena tretjina. Vas Runarsko je nastala zato, ker se je vas prej imenovala Romarsko. Stari ljudje še sedaj vedo povedati, da je vas nastala zato.

David Ivančič

Pripovedka o nastanku Velikih Blok

Nekega dne mi je babica pripovedovala, kako so živeli v Malih Blokah. Nato so začeli ljudje prihajati in so ugotovili, da jih je čedalje več. Odločili so se, da bodo svojo vas preimenovali v Velike Bloke.

Alen Doles

Nova vas

Začetek Nove vasi sega že mnogo let nazaj. Naprej so se ljudje naselili ob cerkvah. Tako so se tudi tukaj naselili pri Fari. Ker je zmanjkalo prostora, so se ljudje naselili tudi na drugo stran Sušice. Naselili so se ob cesti Nova vas - Fara.

Sedaj je Nova vas mnogo večja in lepša. Ljudje skrbijo za okolico hiš in za cvetje. Rad imam urejeno vas, zato tudi sam skrbim za čistočo. Rad imam Novo vas, ker tukaj hodim v šolo in ker imam tukaj tudi prijatelje.

Kristjan Lavrič Cascio

Velike Bloke

Moja vas se imenuje Velike Bloke. V vasi je enainšestdeset hiš in vojašnica. V vasi živi stoenainšestdeset ljudi. Približno polovica je starejših, ostali pa so mlajši ali otroci.

Moj kraj ima cerkev, gasilni dom in pa dva velika vodnjaka. Vas je dobila svoje ime v času turških vpadov. Takrat so ljudje v strahu pred turško vojsko postavili

jali blokade.

Pred drugo svetovno vojno so se ljudje ukvarjali s kmetijstvom in živinorejo. Delo je bilo zelo težko, ker je bilo vse opravljeno ročno. Družine so bile zelo številne. Ob slabi letini je v marsikateri družini zavladovala lakota. Po drugi svetovni vojni pa se je življenje bloškega človeka bistveno izboljšalo, saj so se pričele graditi tovarne. Ljudje so dobili službe in s tem tudi lažje zaslužili. Na kmetijah so kmetje kupili stroje, da jim je bilo delo olajšano.

Nina Hrbljan

Bočkovo

Bočkovo je majhna vas s šestimi hišami in trinajstimi prebivalci. Tri hiše so ob potoku, druge tri pa na vrhu hriba. Vsako leto kosimo s koso in kosilnico. Pri nas je žaga za rezanje hlodov. Včasih smo imeli tudi mlin. Naš potok je čist, saj je v njem veliko rib. Vse naokrog pa je gozd. Ob vasi imamo asfaltirano cesto. Ime vasi Bočkovo je nastalo zaradi buč. Moja vas je zelo lepa.

Janez Intibar

Nova vas

Nova vas je nastala ob vasi Fara. V Novi vasi je nekaj kmetov, ki imajo veliko goveda in sadovnjakov. V delu od križišča do Fare je bila šola. Ta stavba stoji še danes, rečemo ji stara šola. Pred šolo je velik graben, pred njim pa še en ozek, ki je dolg prav do glavne ceste. Kadar močno dežuje, se napolni z vodo. Na sredi vasi je velik vodnjak, na koncu vasi pa majhen. Pri malem vodnjaku stanujeta Janezek in njegov sin Jani, ki delata bloške smuči. V tem delu imamo tudi dve gostilni in eno mizarstvo. Imamo tudi veliko starih hiš, tu živijo predvsem stari ljudje.

Danijel Ivančič

Zbrala: Milka Mišič, učiteljica 3.r

Jožefa Zakrajšek in njenih pet rodov

Enaindevetdeset let od Jožefe do Teje

Tam nekje pri Ravniku je brežiček, lepo po bloško je zaobljen. Prav na vrhu je vasica Škufče obdana s sadovnjaki in božanskim razgledom. Pod nogami preproga cvetočih travnikov in tam daleč na jugu kraljuje Snežnik. Nekoliko bližje se lepotičijo Blošček, Racna gora in Županšek. Za hrbtom slutimo Mokrc, Krvavo Peč, Rute ... Nekoč je ta vasica štela tri domačije. Figava se je izgubila in je ni več. Pri Jožlovih imajo mlade gospodarje in so pred kratkim zgradili novo hišo. Naredova domačija pa je sedaj vikend. Tu je bila doma Jožica Zakrajšek. Pravijo, da se je pri Naredovih reklo zato, ker jo je nekoč kupil neki njihov prednik doma iz Naredov v Rutah. Takrat je menda bila taka lakota, da jo je dobil za latvico mleka.

Jožefa je bila rojena leta 1907 v Ameriki, natančneje v zvezni državi Pensilvaniji, kamor so se njeni starši preselili v

otroci odrasli in začeli na svoje; najstarejša hči se je poročila na Štajersko, Helena, njena drugorojena, ter Jožefin sin sta ostala

v Cerknici, četrtorojena Anica se je poročila na Bloke, k Sv. Duhu, najmlajša, Aleksandra, pa se je poročila v Grahovo, kjer sedaj živi s svojo mamo.

Vrnimo se nazaj k Heleni, ki je ena veznih elementov naše zgodbe. Kot rečeno, je ostala v Cerknici. Zaposlila se je na Brestu, čez nekaj časa spoznala moža in si začela ustvarjati družino. Pustila je službo, se »zaposlila« kot mama in vzgojila dve hčerki. Tako pride v zgodbo Iva, naša intervjuvanka, mlajša Helenina hči.

Iva Marolt je poslovna ženska, je namreč direktorica Mineralke v Cerknici, vendar si vedno vzame čas za družino in kakšen izlet na Bloke. Ko je govorila o naših krajih, se je videlo, da resnično obožuje kraje, od koder izvira njena babica. Njeni spomini iz otroštva so vezani na ta kraj: poletja, ko je z babico hodila pomagat na Škufče, ajdovi žganci, zabeljeni s tropinami, vzdevek mestno dekle, s katerim so jo dražili ... Še sedaj, če ima le čas, rada obišče teto Anico pri Sv. Duhu, vendar ne, da bi bila tam le na obisku, pač pa da se naužije miru in čistega zraka. Hitrost življenja na vasi je čisto drugačna od življenja v mestu in to Iva še posebej čuti. Umirjenost, počasnost življenja, pokrajina, vse to jo je tako očaralo, da nam je priznala, da bi si hišo, če bi jo gradila sedaj, postavila v kaki majhni vasi na Blokah. Sedaj živi v Cerknici, kjer je zase in za družino postavila lep in urejen dom.

Nadaljevanje na naslednji strani

Fotografiji: arhiv Jožefa Zakrajšek

Pet rodov: Jožefa je najstarejša in je na sliki četrta z leve. Njena hči Helena je na skrajni desni. Helenina hči Iva pa je prva z leve. Jožefina pravnukinja Maja je tretja z leve, prapravnukinjo Tejo, ki ima štiri leta, pa tako vsi poznate.

času migracij. Ko je bila stara tri leta, se je s starši vrnila domov, na Bloke, v vas Škufče. Tu je hodila v šolo in ko je dopolnila osemnajst let, se je vrnila v Ameriko, saj je bil tam zaslužek veliko boljši kot doma.

Toda ameriški sen ji ni bil po godu, že po nekaj letih je prišla nazaj. Pri triindvajsetih se je poročila v vas Škrabče, kjer si je z možem ustvarila družino. Na žalost so ji v drugi svetovni vojni Nemci ubili moža, tako je še prav mlada postala vdova. Po vojni je morala zapustiti svoj dom in z otroki oditi v Apače na Štajerskem. V bivši nemški naselbini je Jožefa dobila domačijo, ki jo je poskušala urediti v dom, toda nekaj jo je vleklo stran, spet se je hotela vrniti na Bloke. Brž ko se je pokazala priložnost, se je z družino preselila v Cerknico.

Dobila je stanovanje v Brestovih blokih. Preteklo je nekaj časa, dokler niso

Hči Anica na obisku pri svoji mami Jožefi.

Nadaljevanje s prejšnje strani

Četrta v naši generacijski verigi je Ivina hči, Maja poročena Šebenik. Čeprav se še šola in si želi pridobiti ekonomsko izobrazbo, pa je tudi sama že mamica male Teje, ki je stara štiri leta, le enaindevetdeset let manj od svoje praprababice.

Spet se vrnimo k Jožefi, ki je v težkih časih brez moža vzgojila družino, ki ji jo lahko zavidamo. Gnal jo je večni optimizem, vera v življenje in prepričanje, da se za vsako situacijo najde rešitev. Bila je zelo vitalna in izobražena, še pri devetdesetih je vsako jutro prebirala časopis Delo, sešila sosedovi hčeri poročno obleko, plesala na zabavi. Sedaj ima pet vnukov, petnajst pravnukov in tri prapravnukinje. Vsi jo spoštujejo in jo imajo neizmerno radi, saj vedo, kako težko ji je bilo in kaj je žrtvovala za družino, da je postala to, kar je danes.

Gospo Jožefo smo šli tudi pozdravit in pri svojih petindevetdesetih je še vedno vesela, nasmejana ter polna življenja. Še na mnoga leta, gospa Jožefa!

M. K. L.

Spremenite izgled

Ko si želite krajše lase, si najprej ogledajte svojo brado. Upoštevajte pravilo, da čim večja je razdalja med brado in mečnicami ušes, tem daljši morajo biti lasje, da to prekrivajo. Če je brada kratka, je lahko kratka tudi dolžina las. Upoštevajte kakovost svojih las, to je ključ do dobre pričeske. Tanki lasje kaj hitro izgledajo še tanjši in mrtvi, če so predolgi – bolje se obnesejo pri krajših frizurah. Debele lase pa je bolje pustiti dolge, da jih lastna teža obdrži ob glavi. Nekaj pravil, ki bodo pripomogla k vaši odločitvi:

- Ovalen obraz: Srečne so lahko tiste, ki ga imajo – k tej obliki se poda vse.
- Okrogel obraz: Primerno je striženje v plasteh, ki zmanjša zaokroženost. Dolžina las naj bo daljša od brade. Izogibajte se kratkih ali zelo dolgih gladkih las.
- Dolg obraz: Idealna dolžina je resasto ob obrazu do brade. Zadaj so lahko valoviti ali skodrani lasje. Izogibajte se ravnim dolgim, ostrizanim na enako dolžino, predvsem, če imate tanke. Ne nosite gladko počesane v čop, ne da bi vam vsaj nekaj pramenov padalo na obraz.
- Oglat obraz: Tudi za to obliko so podobna pravila, kot pri dolgem obrazu. Pozabite na čisto kratke lase, pa tudi za ušesa jih ne zatikajte.

Nadaljevanje na 29. strani

Karel Intihar – Pouščan iz Zavrha

Zdravje in bogastvo je težko obdržati!

Še pred desetletjem in več sem v Topolu vedno znova rad prisluhnil Rudolfu Oražmu – Šimlovemu in sosedu Matiji Hitiju – Mihovemu, kadar je tekla beseda o vremenu, znamenjih za boljše ali slabše vreme, za sneg in zamete ter mraz, za katerega sta bili dve »kamažoli« premalo. To napovedati ali predvideti dan ali dva prej ni nobena posebnost ali »kunšt«, ledene dni napovedati septembra, da bodo ti privihrali na Bloke v drugi polovici decembra ali pa morda šele januarja pa že zahteva dolgoletne izkušnje in dobršno mero poguma za tako trditve. Priznam, da njunih napovedi nisem nikoli preverjal, verjel pa sem jim!

Z enako mero spoštovanja sem vedno tudi prisluhnil Francetu Škrabcu – Obloškemu Tončku, ki že nekaj let zbira in skrbno zapisuje, družno seveda s svojo soprogo, vse, kar je tisti dan vreme prineslo na Bloke. Sicer pa na Blokah velja staro izročilo, če se zgodaj selijo ptiči, bo huda zima o božiči!

Tudi letošnja bo na Blokah, kakršna bo, saj tudi vreme in njegove napovedi v zadnjem desetletju niso več tisto, kar so bile nekoč.

Lastovke iz Zavrha pa so odletele v južne in toplejše kraje že v prvih septembrskih dneh. Pri Pouščanu so tudi letos, tako kot lani, gnezdile kar dvakrat. Je to napoved tople ali mrzle zime ali pa napoved, da jih bodo Lahi na njihovi poti dodobra desetkali?

Karla Intiharja – Pouščana iz Zavrha pozna domala sleherni Bločan in krajani še nekaj far naokoli. Mnogi ga poznajo kot dobrega kmetovalca, gozdnega delavca, »furmana«, izdelovalca žlic... Mnogim pa je ostal in še ostaja v spominu kot izjemno zavzet vaščan Zavrha pri uresničevanju dobrin, pomembnih za celo vas. Že njegov oče Tone se je z vsemi močmi zavzemal za elektrifikacijo vasi in boljšo cestno povezavo med sosednjimi vasm, kajti takratne ceste so zmogli le močni pari volov ali konj z vozmi »šinarji«.

Letos je minilo točno petdeset let, ko je petrolejke v Zavrhu zamenjala elektrika. Do vasi je sicer le »pribrela« in komaj zmogla toliko moči, da se je radio le oglašal. Kar četrto stoletja so si vaščani

s Karlom Intiharjem na čelu prizadevali za večjo moč v napeljavi. Večino del so opravili sami Završčanje. Njihov trud pa je bil poplačan šele leta 1978, ko so po vasi zapeli elektromotorji.

Fotografije: Tone Urbas

Kam? Jaz sem se v Ravniku odločil za Zavrha k Pouščanu.

Karel Intihar je bil tudi pobudnik za gradnjo ceste med Svetim Vidom in Ravnikom že pred približno dvajsetimi leti, nekoliko pozneje pa za cesto med Zavrhom in Ravnikom. Določili so ji novo traso, brez odvečnih strmih klancev, letos pa so ji s pomočjo mlade občine Bloke nadeli še asfaltno prevleko. Samo še manj kot kilometer in pol loči makadamska cesta Zavrha od Ravnika. Jože Rot, svetnik v občini Bloke, zadolžen za tovrstno obogatitev bloške krajine, je prepričan, da bo ta del makadamske ceste pod asfaltno prevleko že menda v prvi polovici prihodnjega leta.

Kar smo naredili samo zase, z nami umre, sem nekje prebral in podčrtal; kar smo naredili za druge in za svet, ostane in je nesmrtno!

Pa še res je!

Karlovih sedeminsedemdeset let

Pouščanovo petrolejko in luč sveta je Karel ugledal šestega avgusta pred 77. leti v hiši, v kateri živi še danes z ženo Marijo, Koščakova iz Ravnika je bila, ter družino edinca Draga z ženo in štirimi hčerami. Dve dekleti sta že srednješolki, dve pa še osnovnošolki.

Karlovim staršem se je na Pouščanovi domačiji rodilo kar deset otrok. Toda tedaj družine z desetimi in tudi več otroki

Karel Intihar – Pouščan iz Zavrha s svojo kobilo.
v Zavrhu in tudi njeni bližini niso bile nikakršna posebnost. Domala vsem pa je botrovala revščina, s katero so se morali prebijati skozi življenje. Največje bogastvo pri sleherni hiši pa je bilo zagotovo zdravje in razumevanje ter spoštovanje, kaj malo pa materialne dobrine.

Karlovih 77 let je bilo doslej sorazmerno kar zdravih, zato je zdravje, pove Karel, veliko lažje obdržal kot bogastvo, ki ga pri hiši ni bilo nikoli. Za oboje pa menda pod nobenim bloškim krovom ni prostora!

Pri Fajglu da se je rodil Martin Krpan

S sedmimi leti je začel Karel, kot tudi vsi njegovi vrstniki, obiskovati osnovno šolo pri Sveti Trojici. Po eno uro peš hoje v eno smer, pozimi v snegu in zametih pa še veliko več! Učitelja Ivana Jezerška in učiteljice Ljudmile Volčjakove se Karel še dobro spominja, nekoliko manj pa drugih učiteljev, ki jih je bilo v šoli pri Sveti Trojici kar nekaj.

Iz tistih bosopetniških let se Karel še dobro spominja, da so ljudje iz Zavrha in okoliških vasi govorili, da je bila pri Svetem Urhu, pod nekdanjim Nadliškim gradom hiša, pri Fajglu se ji je reklo po domače, v

kateri naj bi se rodil Martin Krpan.

Z lesenimi žlicami proti revščini

Tudi v letih, ko je Karel kmetoval na domači kmetiji, drvaril v gozdovih Iške pod vasjo, z voličkoma »fural« les na dostopnejša mesta, so pri hiši vedno delali lesene žlice in drugo suhorobarsko robo in to vedno le ročno, brez pomoči strojev. So morda zaradi tega le iztržili kakšen dinar več?

Zdaj se Karel že nekako tri leta več ne loteva tega dela, saj se ima menda tudi človek pravico upehati in reči; dovolj je bilo!

Vedno le voli pri hiši

Pri Pouščanovih v Zavrhu so imeli za pomoč pri delu na kmetiji in v gozdu vedno le par volov. Ti so bili ponavadi mirni in močni ter delavni, rejene pa se je lahko tudi prodalo. Zdaj ima Karel kobilo pri hiši komaj nekaj let, da skupaj z njim in sinom postorijo tisto, kar v tistih strminah Zavrha, ki silijo v Iško, traktor ne zmore.

Zavrh pred pol stoletja

Pred petdesetimi leti, se še dobro spominja Pouščan, je bilo v Zavrhu 14 hiš, v njih pa je živelo 75 ljudi. Zdaj je hiš v Zavrhu prav toliko kot tedaj, vendar so le še tri stalno naseljene in Zavrh zdaj zmore le še 14 prebivalcev. In če jih je samo pri Pouščanovih kar osem, je slika življenja na vasi in nekdanje kmečke idile vse prej kot spodbudna, saj je v Zavrhu in njeni bližnji okolici menda že več medvedov kot domačinov.

Karel se je z medvedko in mladičema srečal kar dvakrat! Obakrat pa so ga najhujšega, kot pravi Karel, pred medvedko rešile le hitre noge.

Pred petdesetimi leti je bilo v Zavrhu kar sedem parov delovnih volov. Par konj so imeli le pri Baragovih. Prvi traktor v vasi, se spominja Karel, je pred nekako tremi desetletji kupil vaščan Jože Zakrajšek – Ogradarjev. Zdaj pa imajo v Zavrhu v treh domačijah kar šest traktorjev.

Najstarejši krajan

S 77 leti je Karel Intihar najstarejši krajan Zavrha. Starejša je sicer le Franciška Kovačič, aprila letos je praznovala 95. rojstni dan, živi pa pri vnukinji na Lovranovem.

In kaj naj ob koncu še zapišem o Karlu Intiharju – Pouščanu iz Zavrha?

Veliko, zares še veliko, vendar naj kaj ostane še za drugič!

V uredništvu Bloškega koraka pa mu želimo, da zdravje za vedno obdži v svojem domu, vse kar bo zadišalo po revščini, pa naj z urnimi koraki zvali tja v iško globel, ki jo je nekoč pojil s svojim znojem in s tem tudi spodil revščino izpod domačega krova.

S Karlom Intiharjem sem v Zavrhu kramljaj in zapisal Tone Urbas

Karel Intihar z ženo Marijo

Bloško – Vidovska planota in gozdarstvo v zgodovini

Članek je nastal v »Tednu gozdov«, ki ga gozdarji in vsi ljudje, ki živijo z naravo in naravnim okoljem, praznujemo zadnji teden v maju.

V tem času so bile po Sloveniji številne akcije, ki opozarjajo in osveščajo ljudi o pomembnosti gozdov in tudi zaraščenosti neobdelanih kmetijskih površin v nove gozdne površine. Tako je gozdnatost Slovenije iz leta v leto večja.

Geslo letošnjega Tedna gozdov je »Gozdarstvo skozi čas«.

V tem sestavku se bo našla bližnja zgodovina gospodarjenja z gozdom in delovanje ljudi, ki so se tu soočali s trdim delom v gozdu. Čas pred prvo in drugo svetovno vojno tudi za Bloško–Vidovski del slovenske dežele ni bil prijazen.

Potoka Iška in Zala sta dajala le malo samooskrbe za preživetje številnih družin. Omenjeni rečici sta poganjali številne žage in mline, kjer se je moglo vodo ujeti in jo gospodarno izkoristiti. Ker so vasi na Bloški in Vidovski planoti »zgoraj«, vode pa »spodaj«, je nemalo težav povzročal dostop do voda, saj je bilo po sorazmerno mehkem in mokrem terenu težko napraviti dobre in trajne kakovostne poti. Cest ali širših poti navzdol do potokov ni bilo. Hlodovino so spravljali na žage na vodni pogon z volovsko vprego ali pa ga vlačili, žito pa vozili z majhnimi lesenimi vozički "koretami" ali pa nosili. Hlodovino iglavcev so na žagah razrezovali v deske. Po gospodarski krizi leta 1930 so bile za prodajo najpopularnejše »škorete«, to so 18 mm debele deske, ki so jih kot komisijsko blago prodajali v Tržaški zaliv. Za Trst oz. Italijo so bili v tem času zelo zanimivi in tudi dobro plačani »trami«.

Drevesa za »trame« (smreko in jelko) so – ponavadi na strmem terenu – po načinu prebiralnega gospodarjenja z gozdom sekali z ročnimi žagami (žaga »robidnica«, kasneje tudi žaga »amerikanka«); jih pogostejše z volovsko kot konjsko vprego izvlekli do vasi, kjer so jih izurjeni tesarji obdelovali v trame s sekiro, imenovano »plenkača«. Za trame so bila primernejša tanjša drevesa, ki so bila tudi primernejša za vlačenje iz globeli navzgor. Transport tramov z Bloške in Vidovske planote na železniško postajo Rakek je potekal s konjsko vprego na težkih vozovih »parizarjih«. V času pred vojno so se že specializirali posamezni furmani – prevozniki za prevoze na daljših razdaljah.

Trame so kupovali tudi naši premožnejši trgovci, bodisi za lastno uporabo ali za nadaljnjo preprodajo. Vozniki – furmani so konje izkoristili do izčrpanosti, nakar so z zaslužkom od prevozov nabavili nove konje, ponavadi na Hrvaškem, in jih sami vpeljali v delo. Konjsko meso v tistih časih ni imelo cene, medtem ko so volji, ki so vso življenjsko dobo delali na polju in v gozdovih, tudi potem imeli vrednost v mesu.

Med vojnami je bilo lastništvo gozdov razdeljeno na privatno–zasebno in veleposestniško. Kmetje so imeli v lasti manjše površine gozdov, 1–3 ha. Veleposestva so bila po površini večja. Največji lastnik je bil turjaški graščak Auersperg. Domači veleposestniki – lastniki gozdov so že imeli razvito »žagarsko industrijo« npr. v Loški dolini, Novi vasi, na Rakeku ipd. Na Vidovski planoti je bil večji veleposestnik Prelog iz Vrhnike, ki je imel tudi svojega logarja – čuvaja, Havlička po imenu. Domači večji lastniki gozdov, ki so jim bili po vojni odvzeli gozdove, so bili Sterle, Rupar, Tekavec.

Izbira drevja za posek

V medvojnem času so drevesa za posek določali skupaj z lastnikom gozdov t.i. gozdni čuvaji – logarji, usposobljeni za to vrsto del. Graščinske gozdove po vsej Notranjski (Schönburgove, Windischgretzove, Auerspergove) so upravljali in z gozdovi strokovno delali tuji gozdarski strokovnjaki – Nemci, Čehi, ki so jih graščaki najeli in dobro plačali. V teh gozdovih se je strokovno gospodarilo po izdelanih gozdnogospodarskih načrtih že od leta 1890 dalje. V zasebnih gozdovih takega strokovnega pristopa ni bilo, na splošno se je gospodarilo s prebiralno sečnjo, kot je bilo že omenjeno.

Površine Bloško–Vidovske planote

Skupna površina znaša 5800 ha, od tega je 3900 ha gozdov in 1900 ha negozdnih površin. Gozdovi v veliki meri ležijo s planot navzdol proti Zali, Iški in drugim manjšim potokom. Ravninskih gozdov je malo. Večji del ravninskega sveta je primeren za kmetijsko obdelavo, nekaj je tudi močvirskega in

občasno poplavljenega terena.

V 19. in tudi v prvi polovici 20. stoletja na Bloški planoti gozdarstvo ni igralo pomembnejše vloge. Auerspergi so bili lastniki večjih zaokroženih gozdnih parcel. Domači veleposestniki pa so bili lesni trgovec Kovač, ki je leta 1938 kupil Auerspergovo kmetijsko gozdno posestvo Pajkovo (85 ha), veleposestvo Lavrič je imelo poleg gozdov še trgovsko, gostinsko in poštno dejavnost, veleposestvo Lah na Lahovem (100 ha gozdov) ter veleposestvo Modic iz Nove vasi. Značilno za to obdobje na Blokah je, da so dela v gozdu (sečnja in popravila poti) opravljali domači delavci in kmetje, medtem ko so spravilo večinoma opravljali furmani iz Loškega Potoka s konji. Bločani so se tudi po 2. svetovni vojni bolj posvečali kmetijstvu in vzreji volov. Primer: spomladi, v februarju ali marcu, so v Metliki in okolici kupili enega ali dva para »suhih« volov, jih preko leta rabili za dela na polju in jih dobro krmili z vsebinsko bogato krmo ter jih pred zimo rejene prodali za meso. Tako so preko leta iz para volov priredili tri.

Znan je način zimskega spravila lesa s Slemenami nad Metuljami. Les, posekan v maju, so olupili in ga pustili do zime na rampi. Pozimi so opravljali spravilo navzdol – vleka na tri glide. Par konj je vlekel dvakrat po tri hlode (4 ali 8 m), ki so jih med seboj povezoval grebe, na koncu pa je bil še en hlod, ki je služil kot zavirač pri prehitrem drsenju. V vasi Metulje, kjer je bila dvignjena rampa, so hlodovino nalagali na vozove in jo vozili do lokalnih lesnih trgovcev v Grahovo, Loško dolino, na Rakek, tedaj je tudi obratovala Usenikova žaga v Novi vasi.

V zvezi z zgodovino gozdarstva naj omenim še gradnjo ceste Velike Bloke – Radljek. Za mostom na Bloščici, ki je še iz časov F. Jožefa, je stala premožna hiša, Malnar po domače. Inženir, ki je trasiral cesto proti Radleku, je bival pri njem. Cesto je strasiral v klanec in tako je bila tudi narejena, čeprav bi trasa nad vojaško črpalko skoraj ne imela nobenega vzpona. Polno naloženi vozovi z lesom klanca z enim parom konj niso mogli speljati in omenjeni Bločan je s »forajtanjem« – priprago dobro služil. Vedno je imel na razpolago več parov konj za pomoč v klanec.

Oglarstvo na Bloški planoti ni imelo večjega pomena, niti kot dopolnilna dejavnost. Znan oglar je bil Iškar iz

Bločan med Japljevimi sodelavci

Modest Šraj

Prvi prevod celotnega svetega pisma v slovenščino je delo Jurija Dalmatina, njegov prevod je izšel leta 1584. Dvesto let zatem se je na Slovenskem ponovno pojavila potreba po prevodu celotnega svetega pisma. Tokrat je delo vodil Jurij Japelj, ki je delno sam prevajal, delno pa dal svojim sodelavcem prevajati posamezne knjige in si zase pridržal pravico njihove rokopise tudi popravljati.

Ta drugi prevod celotnega svetega pisma v slovenščino je izhajal v letih 1784 – 1802. Že od Kopitarja dalje nosi ime "Japljev prevod". Delo je pomembno za razvoj slovenskega knjižnega jezika, ker je

v njem prevladala težnja, da naj bo knjižni jezik enoten in oprt na protestantsko tradicijo, obenem pa prenovljen z nekaterimi prvini gorenjsčine in drugih narečij. S tem se je odprla pot jeziku, v katerem je nastajala nova književnost razsvetljenstva, predromantike in nato tudi romantike in Prešerna.

Med sodelavci Jurija Japlja je bil tudi Modest Šraj, po rodu z Blok. Modest je njegovo meniško ime. Rojen je bil, kot so ugotovili zgodovinarji, verjetno 14. 6. 1754 na Blokah, umrl pa je 4. januarja 1821 v Velikem Trnu pri Krškem. V letih 1772

do 1777 je študiral v Ljubljani filozofijo in bogoslovje, nato pa je vstopil v red obutih avguštincev v Gradcu in bil 1779 posvečen v duhovnika. Do 1782 je služboval na Štajerskem, nato pa bil do razpusta avguštinskega samostana leta 1784 pridigar v Ljubljani. Zatem je poučeval skoraj štiri leta na normalki v Ljubljani (takratni osnovni šoli, ki je bila ustanovljena v času reform Marije Terezije), nato pa bil župnik v Vranji Peči (1788 – 1794), pri Sv. Jakobu ob Savi (1794 – 1806) in v Velikem Trnu pri Krškem (1806 – 1821).

Anton Breznik je v svoji raziskavi "Japljevega prevoda" (prim. Časopis za slov. jezik, književnost in zgodovino, 1928, str. 77–106) natančno ugotavljal, kaj je dejansko prevedel Japelj, kaj pa njegovi sodelavci Modest Šraj, Jožef Škrinjar, Jožef Rihar, Anton Traven, katere vire in pripomočke so prevajalci uporabljali, kako je delo časovno potekalo, kakšni jezikovni boji so se pletli v ozadju, zakaj je Japelj pred koncem dela od "projekta" odstopil itd. Na osnovi ohranjenih rokopisov v semeniški knjižnici v Ljubljani, pisem in predgovorov k izdajam posameznih delov svetega pisma je ugotovil, da je Šraj prevedel Juditino in Esterino knjigo ter Drugo Samuelovo knjigo in Drugo knjigo kraljev. K delu ga je Japelj pritegnil gotovo že pred 1796, vendar so svetopisemske knjige, ki jih je prevedel Šraj, izšle šele v letih 1801 in 1802. Tedaj je končno obliko prevoda določal že Škrinjar.

V Slovenskem biografskem leksikonu (1960 – 1971, ur. Alfonz Gspan) lahko najdemo še nekaj zanimivih podrobnosti iz življenja tega Bločana. Sodeloval je namreč tudi pri časopisu Wiener Annalen, kjer je novembra 1807 objavil članek o slovenskem slovstvu, nato pa marca 1808 še Japljev in Linhartov življenjepis. Učil je po petkrat na teden otroke branja in verouka, 150 otrokom je iz lastnega žepa kupoval knjige. 1819 je cenzuri predložil šolski katekizem, a je bil zavrnjen; na vprašanje, kdo je kriv tretjega vnebovpijočega greha (to je vpitje zatiranega ljudstva), je namreč stal odgovor: tista gosposka, ki nalaga kmetom preveč tlake.

Za konec pa še malo ugibanja: iz katere vasi in čigav je bil Modest Šraj? Osebo mislim, da bi ga mogoče lahko iskali v Metuljah, kjer se je konec 18. stoletja kar pet družin pisalo Šraj ali, kakor je zapisano v knjigah, ki se hranijo v arhivu bloške župnije, Šhraj, Schrej; pri Modestu se najde zapis Schrey. Pri Andrejčkovih so v drugi polovici 19. stoletja, torej kakih sto let po rojstvu Modesta Šraja, imeli kar dva duhovnika – in pogosto se duhovniški poklic rad pojavlja v isti rodbini večkrat.

Pripravil: France Ivančič

Tako se je nekoč gozdarilo

Ferštnerjeve žage, ki je kuhal oglje okrog vasi Zahrib. Manj znano je tudi oglarjenje na Medvednici na S pobočju Slivnice. Skuhano oglje je ostajalo doma, saj je v tem času delalo po Bloški planoti in okolici veliko kovačev, ki so to oglje vse odkupili.

Iz povojne zgodovine je zanimiv primer izračuna in določitve sečje listavcev, v glavnem za drva. V letih 1954–1955 se je izvajala taksacija gozdov za izdelavo prvih

gozdnogospodarskih načrtov v zasebnem sektorju. Verjetno so bili zaradi premalo znanja in izkušenj ter tudi pravilnosti meritev izračunani nizki letni etati za posek drv po posameznih kmetijah. Na Blokah so tedaj prevladovale zelo hude in dolge zime. Poseben problem so bile kmetije z malo gozda, teh pa je bila večina. Tako je npr. Franciška Doles iz Velikih Blok posekala nekaj drevja več, kot ji je bilo odkazano. Ko je to opazil gozdni čuvaj – logar, (v tem času so bili na Blokah logarji Lužar, Orel, Križ, Golob) jo je prijavil sodnji in dobila je denarno kazen, ki je ni mogla plačati, zato pa 7 dni zapora, ki pa so ga ji skrajšali na polovico.

4. 7. 1965 je preko Notranjske od Logatca, Ravbarkomande, Škocjana, Javornikov in Bloške planote divjal zelo močan vihar z nevihtami, ki je na posameznih mestih popolnoma opustošil gozdove. Na Bloški planoti se je vihar najbolj razdivjal na hribih Blošček in Županšček, kjer je bilo podrtega drevja na 30 ha, manjše enklave podrtega drevja so bile tudi po drugih gozdnih predelih. Tako se je začela velika akcija pospravljanja in odpeljavanja podrtega drevja, čiščenje teh površin in ponovno pogozdovanje. Ta dela so trajala več let, bilo je zelo veliko težav (od delovne sile, lastnikov parcel in prodaje zlomljenega lesa). Treba je vedeti, da so bila vsa področja, kjer je bilo največ podrtega drevja, skoraj brez cest in ustreznih vlak ali pravilnih poti. To obsežno delo mnogih ljudi in vse težave ter nesporazume bi bilo treba osvetliti in prikazati v kakšnem naslednjem članku.

Franc Vesel

Oskar Böhm in mlekarstvo na Blokah

Leta 1926 je bila v Novi vasi ustanovljena Mlekarska zadruga. Ustanovili so jo napredni kmetje s Stankom Lenarčičem na čelu. Zadruga je imela namen predelovati mleko v sir in druge mlečne izdelke. Ker na Blokah v tistem času ni bilo strokovnjakov, ki bi obvladovali sirarsko-mlekarsko tehnologijo, so iskali takega človeka drugod. Za vodjo obrata so tako zaposlili Oskarja Roberta Böhma st. (Avtor pričujočega zapisa je njegov sin Oskar, sicer doktor veterine in upokojeni profesor veterinarske fakultete. Kot gradivo je uporabljal očetovo pripovedovanje in njegove zapise. op. u.)

Poslovodja v letih 1903–1936

Ime in provenienca: Oskar Robert Böhm (st.), 15. maj 1883 – 13. februar 1963, rojen na Češkem v kmečki družini v vasi Srbska (Wunschendorf), okraju Frydlant u Čechah (Friedland in Böhmen).

(V sosednji vasi, Jindřichovice~pod Smrkem, je bil doma izumitelj ladijskega vijaka Josef Ressel.)

Böhmovo izobraževanje

Nižja gimnazija v Frydlantu.

Glavna poklicna izobrazba: mlekarska šola in dveletna zimska kmetijska šola, obe v okviru Kmetijskega učnega zavoda v Frydlantu u Čechah (Landwirtschaftliche Lehranstalt zu Friedland in Böhmen).

V času strokovnega šolanja je leta 1902 obvladal večino strežnika pri parnem kotlu in parnem stroju v inštitutskem mlekarskem obratu ter posebej tečaj o negovanju sadnih dreves (t.j. o sadjarstvu).

Absolviral je tudi živinozdraviteljski tečaj za nastavljenca domen po programu nižjih avstro-ogrskih živinozdravniških šol.

V letu 1902 se je sedem mesecev zaposlil kot molzač in oskrbovalec živine na domeni v kraju Wrowiary, distriktu Wolsztyn (Wollstein), takratni nemškopoljski deželi Posen (Poznan).

Mlekarna v Grahovem pred 1. svetovno vojno

Foto: arhiv Oskarja Böhma ml.

Vsa leta svojega aktivnega dela v splošnem mlekarstvu in sirarstvu je spremljal razvoj svoje stroke, zlasti po nemški literaturi in slovenskem mlekar-skem periodiku. Proti koncu je bilo knjig preko 200 in od dediča jih je odkupil Zvezni mlekar-ski inštitut v Beogradu.

V času zaposlitve na Notranjskem se je seznanil s sirarsko proiz-vodnjo primorskega "potujočega" ovčarstva po tehnologiji, ki je najbližje sistemu "el pastore". Posebej ga je zanimalo trženje sira in zaviranje njegovega zorenja v kraških breznih ledenicah.

Naturalizacija Böhma na Slovenskem

Böhm je bil po rojstvu nemške narodnosti in augsburško protestantske veroizpovedi. Rojstna vas Wiunschendorf je sodila do 2. svetovne vojne v župnijo (Evangelisches Pfarramt) Marklissa, v Šleziji, blizu državne meje. Onstran meje je bilo tudi vaško pokopališče. Stanje je bilo posledica nasledstvenih vojn Marije Terezije, v katerih je Avstrija izgubila Šlezijo.

V rodni deželi se je Böhm že kot osnovnošolski otrok naučil pogovorne češčine – dvojezičnost v nacionalno mešani pokrajini je omogočala zlasti tradicionalna izmenjava otrok med češkimi in nemškimi družinami. Na služenju vojaškega roka je bil Böhm tolmač v jezikovno mešani enoti. V nekaterih dokumentih je kot rojstni datum Böhma vpisan 16. maj, ker je mati vedela povedati, da se ji je posvečena doba dopolnila na dan, ko je bila v češki narodni noši zaradi praznovanja določenega češkega nacionalnega praznovanja, ki pade na 16. maj.

Na Slovenskem se je Böhm v letih 1903–1904 posvetil študiju slovenščine pri osnovnošolskem učitelju v Grahovem. V letu 1909 je po metodi Toussaint-Langenscheidt obvladal italijanščino, leta 1911 francoščino.

Leta 1922 je kot čehoslovaški državlján zaprosil za državljanstvo Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, vendar ga je dobil (skupaj z družino) šele 31. marca 1928.

Ker se je – razen z mlekarstvom in sirarstvom – ukvarjal tudi z nudenjem pomoči pri teltivah in prve pomoči pri obolenjih domačih živali, je bil zelo znan in spoštovan pri živinorejcih cerkniškega, loškega in bloškega

Prvi upravni odbor Mlekarske zadruga v Novi vasi leta 1927 (z leve proti desni). Stojijo: Jože Rudolf (Andrejač) – Velike Bloke, Jože Zabukovec (Borovo) – Nova vas, Aleksander Lavrič – Nova vas, Milan Modic – Nova vas. Sedijo: Janez Zakrajšek (Hribec) – Topol, Stanko Lenarčič (Grbov) – Nova vas, Ivan Korošec (Lenčkov) – Velike Bloke.

področja. Sam se je kmalu čutil za naturaliziranega Slovenca. V družini so govorili slovensko. Ob ljudskem šteju pod italijansko okupacijo 21. julija 1941 se je z vso družino prijavil za Slovenca.

Böhm se je poročil 13. avgusta 1914 (kot vojak na izrednem dopustu s fronte) s Slovenko Ivano, rojeno Drobnici 29. decembra 1896 v kmečki družini, v vasi Žerovnica, občini Cerknica. Imela sta pet otrok. Družina je živela v razdobju 1918–1924 v Grahovem, 1924–1925 na Ptuj, 1925–1926 v Ljubljani, 1926–1937 v Novi vasi na Blokah in po 1937 v Cerknici.

Službovanje Böhma v letih 1903–1936

Leta 1903 se je Böhm po zaključenem strokovnem izobraževanju v mlekarški stroki odzval na vabilo vlade (verjetno Kmetijske družbe) Kranjske dežele in prišel službovat na Slovensko. V razdobju 1903–1904 je bil poslovodja v mlekarni novoustanovljene Mlekarske zadruga v Grahovem, v občini Cerknica. Toda od zadruga je podjetje odkupil tržaški podjetnik g. Eugen Zach ter investiral v novogradnjo mlekarškega obrata v Grahovem.

Böhm je zgradbo projektiral, vodil njeno izgradnjo in nato poslovanje podjetja do začetka 1. svetovne vojne, t.j. v razdobju 1904–1914. Uradno ime podjetja je bilo: Parna mlekarna (Dampfmolkerei, Latteria a vapore) Eugen Zach, Grahovo, Zirknitz, via Rakek, Krain.

V času 1. svetovne vojne je Böhm služil v Cesarsko-kraljevem pehotnem regimentu deželne brambe št. 27 (k.K. Landwehr Infanterie-Regiment No 27) kot rezervni desetar (res. Gefreite). Kot vojak je preživel vsa štiri leta.

Po 1. svetovni vojni se je zaposlil leta 1924 kot poslovodja pri podjetju Združene mlekarnice, d.d., Ljubljana, Maistrova 10. Najprej mu je bil v razdobju 1924–1925 poverjen obrat na Ptuj na Ljutomerski 18, nato pa v letih 1925–1926 osrednji obrat v Ljubljani na Maistrovi 10.

Leta 1926 je sprejel vabilo Mlekarske zadruge z omej. zavezo v Novi vasi na Blokah in nato služboval kot poslovodja v njenem mlekarstvu obratu v razdobju 1926–1936.

Leta 1937 je bil invalidsko upokojen.

Gospodarske razmere, ki so bile razlog za izgradnjo mlekarstvih obratov

Kmetijska družba Kranjske dežele je na prelomu med 19. in 20. stoletjem pospeševala razvoj mlekarstva, da bi kmečkemu prebivalstvu dala možnost za zanesljivejši zaslužek s prirejo in prodajo mleka. Na Tolminskem in v Bohinju so začeli uvajati naprednejše sirarstvo najprej in večinoma na iniciativo naprednih posameznikov. Drugod po Slovenskem je bilo pospeševanje mlekarstva logična prilagoditev razvoju mestnega življenja, na Notranjskem predvsem rasti Trsta, ki je postalo osrednje morsko pristanišče Avstrije. Vse očitnejše so postajale rastoče potrebe po oskrbi tržišča s kvalitetnim mlekom in mlekarstvi živili, tako z mlekom kot z maslom in sirom.

Ustanavljanje mlekarstvih zadrug, tudi delniških družb, ki so gradile mlekarne in sirarske obrate, ki naj bi izdelovali in tržili na novih, vse zahtevnejših tržiščih mleko in mlečna živila za potrošnike sprejemljivih kakovosti, je bil racionalen gospodarski projekt. Logično je bilo tudi kadrovanje strokovnjakov zunaj dežele in vabila absolventov znanih mlekarstvih šol v Avstriji. V treh centrih s prometnimi povezavami z Ljubljano in s Trstom po južni železnici se je približno istočasno začela razvijati tržna prireja mleka in predelava v mlečna živila po zahtevnejših tehnologijah: v Škofji Loki, na Vrhniki in na Notranjskem v Grahovem.

(Nadaljevanje prihodnjic)

Oskar Böhm (ml.)

Ustanovitev študentskega kluba BOŠ – bloški študentje

Kot smo v Bloškem koraku že poročali, se je med bloškimi študenti in dijaki že nekaj časa kalila misel, da bi ustanovili svojo organizacijo, ki bi mlado populacijo Blok tesneje povezala ter ji ponudila možnost sodelovanja pri raznih aktivnostih. Tako smo se na občnem zboru 18. maja odločili ustanoviti »Študentski klub BOŠ – bloški študentje«.

Počasno kolesje birokracije

Od ustanovnega občnega zbora je preteklo precej časa, da smo uredili vse potrebne stvari, ki so bile potrebne za registracijo BOŠ-a. Na lastni koži smo občutili, kako se kolesa birokracije vrtijo počasi.

Najprej so na upravni enoti v Cerknici pregledali predlog našega statuta in nas opozorili na napake, tako da je ta ustanovni akt v skladu z zakoni, ki veljajo v Sloveniji. Šele nato smo jim lahko podali zahtevo za registracijo društva. Minil je mesec od ustanovnega zbora, ko smo končno prejeli odločbo, da se naš klub vpiše v register društev. Vendar pa s tem našega potovanja od ene pisarne do druge še ni bilo konec. Na Statističnem uradu so nam morali izdati obvestilo o identifikaciji in razvrstitvi dejavnosti, dobili smo tudi matično številko. Za tem smo na Davčnem uradu vložili vlogo za pridobitev davčne številke, tu pa se je postopek zaradi letnih dopustov še dodatno zavlekel, tako da smo šele konec avgusta pridobili vsa potrebna dokazila za odprtje poslovnega računa na banki. Končno smo si oddahnili, da je ves postopek ustanavljanja kluba za nami.

In kakšen je naš namen?

Z novim študijskim letom se lahko posvetimo ciljem, ki smo si jih zastavili.

Organizirali bomo številne aktivnosti, namenjene predvsem bloški mladini – tako dijakom kot študentom.

Poleg glasbenih dogodkov se bodo odvijale tudi gledališke predstave, potopisna predavanja, filmski večeri. S pridobitvijo primerne prostora bomo za ljubitelje fotografije vzpostavili fotografsko sekcijo. V okviru športne sekcije bo za tiste, ki si želijo telesnih aktivnosti, poleg ostalih dogodkov organiziran na primer pohod na Triglav ali rafting na Kolpi. V skladu s finančnimi zmožnostmi kluba nameravamo mladim ponuditi tudi študentskemu žepu primerne izlete.

Poleg priložnosti za oddih pa bodo imeli mladi v prostorih kluba tudi možnost brezplačnega dostopa do interneta, cenejšega fotokopiranja, brezplačne izposoje revij ... Ob vsem pa bodo dijaki in študentje med seboj izmenjavali izkušnje, ki jih potrebujejo na poti skozi študij v samostojno življenje – na Blokah.

Idej je še veliko in vedno so zaželeno nove. Verjamemo, da nam jih bo uspelo začeti postopno uresničevati, saj je bloška mladina do sedaj pokazala že dovolj zanimanja in se je začela aktivno vključevati v dogajanja. Vendar pa je študentski klub še v povojih in potrebuje za svoje delovanje podporo občine Bloke in vseh njenih prebivalcev, ne samo študentov in dijakov.

Katja Jerič

Prva delovna akcija

Študentski klub BOŠ smo ustanovili med drugim tudi z namenom, da popestrimo in izboljšamo kulturno in zabavno ponudbo Blok, tako za mlade kot tudi za malo manj mlade. V ta namen smo potrebovali prostor, v katerem bi se te prireditve dogajale, tu pa nam je na pomoč priskočil gospod župnik Lojze ter nam velikodušno odstopil župnijsko dvorano.

Župnijska dvorana je kot vsak objekt potrebna vzdrževanja in tako smo z uporabo dvorane sprejeli tudi njeno vzdrževanje (ob finančni pomoči gospoda župnika).

Kot dobri gospodarji smo se nemudoma lotili dela in po pregledu stanja dvorane ugotovili, da je dvorano potrebno

prepleskati, pobarvati in ponovno zaščititi vsa vhodna vrata, potrebno je manjše popravilo strehe in obnova spodnjega dela fasade. Odločili smo se, da vse, razen obnovo fasade opravimo 7. septembra. Zbrali smo se ob devetih zjutraj in se takoj vrgli v delo. Ker nihče izmed nas ni profesionalca na tem področju, smo na pomoč poklicali gospoda Antona Ključarja iz Velikih Blok. Gospod Anton nam je z nasveti in napotki v veliki meri olajšal delo.

Najprej smo vse lesene dele in okna zaščitili z zaščitnim trakom, papirjem in ponjavami, potem pa se je začelo pravo delo. Pleskanje je potekalo brez posebnih

Nadaljevanje na naslednji strani

Rock koncert pri Fari

Dokaz, da se tudi na Blokah kaj dogaja, je bil koncert pri Fari. Zgodilo se je 30. avgusta, petkov večer v dvorani, katero je župnik prijazno odstopil klubu. To je bil otvoritveni koncert Kluba bloških študentov, BOŠ-a. Priprave so se začele že kake tri tedne prej z iskanjem skupin

organizacije koncerta. Pri sami pripravi koncerta so sodelovali Katja Jerič, Urša Ulčar, Primož Oražem in Miha Knavs. Na področju promocije sta se dobro odrezala Miha Mišič in Nejc Gosak. Priprava prostora je bila odgovornost Ervina Kraševca in Gregorja Setničarja. Ker je BOŠ moderen klub, tudi sedaj ni

koncert pa ne bi bil koncert brez glasbe in celotna organizacija na tem področju pripada Boru Zgoncu. Po njegovi zaslugi smo poslušali štiri mlade perspektivne rock skupine. Kot prvi so nastopili Bright Side, s svojimi hard rock zvoki. Bili so pravo presenečenje večera, saj za svoja leta in glasbene izkušnje

od skupine tega slovesa bi bilo pričakovati več. Kljub vsemu je tudi ta val pop rocka držal publiko na nogah in nič ni bilo videti, da se komu mudi domov. Kot četrta skupina pa je prišla na oder Pregraja, katera se je pripeljala iz okolice Ribnice. Njihovi zvoki so bili malce nostalgичni, saj so ubirali strune jugo rocka. Sedaj so gostovali pri nas že drugič in publika je bila nad njimi navdušena. Ura se je nagibala že na eno, ko je igranje v živo zamenjal elektronski ritem, katerega je pripravil Gorazd Rot s pomočnikom Sašom Modicem in kljub nenadni menjavi rimov in stilov se gostje s tem niso obremenjevali ter so še naprej veselo rajali.

Vsaka dobra stvar se kdaj konča in tako se je tudi ta. Okrog treh zjutraj so se poslovili še zadnji obiskovalci in tako se je čudovit večer zaključil. Po takojšnji analizi smo ugotovili, da je bilo prisotnih okrog 400 obiskovalcev, ki so domov odšli z zadovoljnimi obrazi.

Ob koncu se bi bilo lepo zahvaliti tudi sponzorjem, saj brez njih še tako dobre ideje ne bi mogli uresničiti. Vse to kaže, da se tudi na Blokah lahko uresniči kakršenkoli projekt, le dovolj sposobnih ljudi je potrebnih, teh pa tu ne manjka.

M. K. L.

P.S.: Iz dobro obveščenih virov smo izvedeli, da Miklavž že pripravlja presenečenje – le na december bo treba še počakati.

Domačini Bright Side so dodobra razgrelj dvorano ...

... višek večera pa je bila "Prava stvar"

(bandov), najboljših ponudnikov ozvočenja, prostora, kjer se naj bi vse zgodilo ...

Začelo se je uresničevati in vse ideje so postajale realnost. Levji delež pri vsem je imel na ramah Anton Oražem, pokrival je vse od organizacije do koordinacije; imel pa je tudi pomoč na različnih področjih

šlo brez računalniškega dotika. Na tem problemu so se potili Tadej Pavlič, Janez Mišič in Gregor Ulčar. Ustvarili so odlično računalniško simulacijo, ki je potekala skozi vso prireditev. Ozvočenje je uredil Anton Centa s Turjaka, varnost pa je bila odgovornost Dejana Govednika, kateremu je pomagal Robi Volf. Noben

presenetljivo dobro obvladajo svoje inštrumente. Dvorana se je počasi polnila in ko je svetla stran zaključila, je bilo vzdušje že na višku. Naslednji niso imeli veliko dela z ogrevanjem publike. To so bili Šraufštuk, hard rockovci iz Novega mesta. Za njimi so prišli na oder Prava Stvar, mlada skupina iz Cerknice, katera se je pojavila tudi že na televiziji s svojo priredbo pesmi O Anja. Nastop so izpeljali dobro in videti je bilo, da so vajeni tega, saj je bila njihova komunikacija s publiko boljša od drugih, toda

Še preden je bil bloški študentski klub formalno pravno ustanovljen, je že buril duhove v javnosti. Za vse informacije, vprašanja, komentarje in morebitne pritožbe glede delovanja študentskega kluba BOŠ se lahko obrnete na odprti telefon 041 591 325.

Nadaljevanje s prejšnje strani
zapletov in rezultat našega dela se je jasno videl, saj smo dvorano iz rumene vedno bolj spreminjali

v belo barvo. Med tem sta Primož Oražem in Ervin Kraševc (strokovnjak) skrbno brusila in barvala vrata in podboje.

Po končanem beljenju je dvorana kar zasijala!

Ko je bil prvi nanos barve končan, so bili naši želodci prazni, za kar je nemudoma poskrbel gospod župnik z obilno malico. Po okrepčilu smo se še z večjo zavzetostjo lotili dela in drugi nanos končali kot bi mignil.

Ponosno smo ogledovali svoje delo in čakali, da se zadnji nanos nekoliko osuši. Na vrsti je bilo čiščenje. Vsi smo zavihali rokave, drgnili, ribali in loščili, tako da je sveže prepleškana dvorana kmalu zasijala v vsej svoji lepoti.

Ker višinska dela niso za vsakogar, so pri popravilu strehe sodelovali le najbolj pogumni in tako je Primož Oražem z rahlo pomočjo Bora Zgonca in moje malenkosti streho kmalu spravil v red. Tako se je tudi končala prva delavna akcija študentskega kluba BOŠ - po mojem mnenju uspešno.

Sodelovali so: Gregor Setničar, Tina Jerič, Špela Jerič, Katja Jerič, Nina Pavlič, Tadej Pavlič, Gregor Ulčar, Ervin Kraševc, Primož Oražem.

Toni Oražem

Od strani

Entuziazma in svobode!

Že dolga leta je tradicija, da se neke sredi poletja organizira nogometna tekma t.i. stari in mladi. In kot športni navdušenec sem jo tisto soboto s kolesom mahnil proti travnatemu igrišču gledat »fuzbal«. Še prej sem se ozrl na plakat, ki je napovedoval tekmo in najprej mi je v oči padla dokaj visoka prijavnina. Ko pridem do igrišča, se malo ozrem po njem in razočaran ugotovim, da igralcev ni niti za eno pravo nogometno moštvo. »Nič ne de, bo pa več golov,« si pravim in se udobno namestim. Nato pa sledi naslednji šok. Kako stari in mladi, ko pa ni nobenega mladega notri. In tu se začnejo razmišljanja. Spominjam se, včasih, ko sem bil mlajši je bila tekma »stari in mladi« praznik. Tam se je pilo in jedlo, muzika je igrala, radovedneži so prihajali iz vseh koncev, prireditve pa se je začela že zgodaj dopoldne. Takrat smo na nogometnem igrišču videli celo tiste, ki ob delavnikih »niso imeli časa«. Še ženske so prišle bodrit svoje može. In kaj je danes? Mladine na športni rekreaciji skoraj ni, športne prireditve se izgublajo, na nogometnem igrišču pa namesto glasbe slišimo le še sočne kletvice. Je to res naša prihodnost?

Francinabilanci

Nogometni turnir »Studeno 2002«

Ob otvoritvi novega travnatiga igrišča na Studenem so vaščani organizirali nogometni turnir. Na tekmovanju se je zbralo deset ekip, pohvaliti pa je potrebno tudi odlično organizacijo.

Da je nogomet najpomembnejša postranska stvar na svetu, lahko pritrdimo tudi v naših krajih. Ob vsesplošni nogometni mrzlici, ki je vladala ob svetovnem prvenstvu, je po nekaj deževnih dnevih posijalo sonce in razmere za nogomet so bile kot naročene.

Na turnir se je prijavilo kar deset ekip, ki so bile s žrebom razdeljene v tri skupine (skupini A in B so sestavljale tri ekipe, skupino C pa štiri op.a.), ki so se med seboj pomerile po sistemu »vsak z vsakim«. Ekipa je bila sestavljena iz poljubnega števila članov, naenkrat pa so lahko na igrišču igrali štirje in vratar. V prvem delu tekmovanja je bilo odigranih kar dvanajst srečanj, najboljši ekipi iz skupine A in B ter najboljši dve iz skupine C pa so napredovale v polfinale. Prvo polfinale sta odigrali ekipi Lipa in Luzerji, z rezultatom 0:1 pa so bili boljši slednji. Drugo polfinale med Sobotarji in Cajnarji pa se je končalo z visoko zmago prvih, kar 7:1 je bilo.

Poraženi ekipi sta za tretje mesto streljali kazenske strele, pri katerih so imeli mirnejše noge igralci ekipe Lipa. Najzanimivejša tekma pa je bil prav gotovo finalni obračun

strelca je bil Jure Komidar iz ekipe Luzerji (7 golov).

Na koncu tekmovanja je organizator podelil pokale in praktične nagrade sponzorjev najboljšim ekipam, s pokalom pa je bil nagrajen tudi najboljši strelca.

Turnir si je ogledalo okoli 300 radovednežev, ki so bili s prikazanim zelo zadovoljni. Organizator, ki je odlično izpeljal športno prireditev, pa si

Turnir si je ogledalo veliko gledalcev

med Sobotarji in Luzerji, katerega so z izidom 2:0 dobili Sobotarji.

Da so bili igralci zelo razpoloženi za igro, dokazuje dejstvo, da se je med strelce zapisalo kar sedemindvajset igralcev, dosegli pa so štiriinšestdeset golov. Najboljši

želi, da bi nogometni turnir na Studenem postal tradicionalen.

Končni vrstni red: 1. Sobotarji, 2. Luzerji, 3. Lipa, 4. Cajnarje, 5. – 10. Studeno, Šalebajerji, Avto M, Zakrajški, Kava Bar, Gostilna Miklavčič.

Jože Avsec ml.

Kolesarji že drugič po poti Martina Krpana

Foto: Leopold Mišič

Več kot 200 kolesarjev in kolesark se je ob koncu letošnjega avgusta podalo na 66 kilometrov dolgo pot, ki je vodila iz Nove vasi skozi Ravnik, Cajnarje, Begunje in Cerknico, skozi Žerovnico v Loško dolino in nazaj na Bloke.

To je bil že drugi množični kolesarski maraton s štartom v Novi vasi, ki ga je tudi tokrat odlično izpeljalo kolesarsko društvo Špica iz Grosuplje.

Vsi udeleženci so prejeli lične spominske pokale, najštevilnejše ekipe pa še posebne praktične nagrade. Tokrat je bila najštevilnejša ekipa Policijske postaje iz Cerknice s 34 udeleženci. Žal pa so se tega kolesarskega maratona, ki naj bi postal tradicionalen, udeležili le dve Bločanki in en Bločan.

Tone Urbas

Balinarsko športno društvo Lisec – Velike Bloke

Košarkarski turnir

31. avgusta je naše športno društvo organiziralo košarkarski turnir »Street Ball«, na katerega se je prijavilo kar devet ekip: Bloški fantje, Levec, Žejni, Furman, Ulaka, Drink team, O. F., Honda team, Dream

team.

V zanimivih medsebojnih srečanjih sta na koncu ostali dve ekipi, ki sta se srečali v finalu in sicer ekipi Žejni in Furman. Zmaga na turnirju je pripadla ekipi Žejni –

Čeprav so bili »Žejni« žejni so skakali zelo visoko in si na koncu prislužili zmago.

zmagali so z rezultatom 15:7. V tekmi za tretje mesto pa je ekipa Ulaka premagala ekipo Levec z rezultatom 15:6.

Prireditelj turnirja pa je poskrbel tudi za osnovnošolce, ki so se v dveh kategorijah (od 1. do 4. in od 5. do 8. razreda) pomerili v prostih metih. Pri mlajših se je najbolje odrezal Alen Doles, druga je bila Ines Obrovac, tretji pa Andraž Primožič. V kategoriji starejših osnovnošolcev je zmagal Matic Kotnik, drugi je bil Anže Močnik, tretji pa Tadej Dobravec. V tekmovanju metanja trojk je slavil Urban Kraševac, drugi je bil Bojan Zakrajšek, na tretje mesto pa je prišel Darko Žagar skupaj z Blažem Modicem.

Najboljše tri ekipe so prejele pokale, zmagovalci prostih metov in metanja trojk pa so dobili praktične nagrade.

Seveda organizator ni pozabil na lačne in žejne, saj so sonce in naporne tekme naredili svoje, pa tudi gledalci so bili nad vsem skupaj navdušeni. Vsi smo se strinjali, da bi postala ta športno-družabna prireditev tradicionalna.

Franc Hrbljan, tajnik športnega društva

Klub zdravljenih alkoholikov Cerknica

Urejanje alkoholikov

V prejšnji izdaji Bloškega koraka sem vas želel v članku »Alkoholizem in urejanje odvisnosti od njega« osvestiti, kako veliko škodo človeku povzroča prekomerno uživanje alkohola in kdaj se lahko vprašamo, ali je naše pitje alkoholnih pijač za nas že nevarno.

Da bo lažje razumljivo, kdaj je dobro, da se obrnemo na ustrezne službe po pomoč ali nasvet in sicer tako tisti, ki je odvisen od alkohola, kot njegovi svojci, bi navedel eno izmed definicij alkoholizma: Alkoholizem je vsako pitje alkoholnih pijač, ki povzroča kakršnekoli težave človeku, ki pije, ali drugim ljudem v njegovem okolju.

Ker so patološke motnje pri obrambnih mehanizmih (odrinjanje v podzavest, zanikanje, projekcija, regresija...) pri alkoholikih tako močne, da ga šele skrajno dno alkoholizma privede do spoznanja, da mu večino življenjskih težav prizadene njegova odvisnost od alkohola, se običajno po pomoč najprej zatečejo njegovi svojci. Moram pa poudariti, da zdravljenje brez privolitve alkoholika ni mogoče, zato največkrat traja propadanje alkoholika več let. Dolgotrajno propadanje pa povzroči na vseh razsežnostih človekove podobe alkoholične motnje (navedene v prejšnjem članku).

Bivši alkoholik se lahko polno rehabilitira samo z dolgotrajno vsestransko aktivnostjo. Pri nas obstajata dva načina urejanja alkoholikov in sicer:

– modificirana socialnoandragoška metoda zagrebškega profesorja Hudolina od leta 1970 ter

– od leta 1998 najstarejši in najbolj (svetovno) razširjeni način socialnega urejanja alkoholikov v skupinah za samopomoč – Anonimni alkoholiki (AA).

Za nas je bolj pomemben prvi način urejanja, ki je bistveno bolj uspešen od AA. Urejanje alkoholikov poteka skoraj v celoti v klubu zdravljenih alkoholikov (KZA). KZA so skupine za socialno urejanje alkoholikov in njihovih svojcev v Hudolinovi alkoholološki šoli.

KZA so v tem sistemu osrednja organizacijska oblika zdravljenja in socialnega urejanja alkoholikov ter način trajne življenjske povezanosti zdravljenih alkoholikov zaradi zaščite pred ponovnim pitjem v družbenih razmerah, kjer je pitje normalno. KZA so oblika samoorganizacije zdravljenih alkoholikov ob rednem sodelovanju enega ali dveh strokovno usposobljenih terapevtov. Po Hudolinovem konceptu naj bi se praviloma celotno zdravljenje in socialna rehabilitacija alkoholikov od

začetka odvijala v KZA. Bolnišnice naj bi bile po potrebi le pripomoček za iztreznitev in začetno uvajanje v KZA. Zdravljeni alkoholik se mora že v času zdravljenja seznaniti z delom KZA, v katerega se bo vključil po zaključku bolnišničnega zdravljenja. Zdravljenje v bolnišnici je pomembno tudi zaradi pojava psihičnih motenj v začetnem stadiju abstinence. Prav zaradi tega veliko KZA zahteva predhodno bolnišnično zdravljenje.

V januarju leta 2002 so zdravljeni alkoholiki, njihovi svojci in terapevti dosežanjih dveh skupin za zdravo življenje, ki sta delovali v okviru Centra za socialno delo Cerknica, ustanovili društvo »Klub zdravljenih alkoholikov Cerknica«. Namen društva je rehabilitacija in resocializacija zdravljenih alkoholikov, ki se v društvo vključijo zaradi nadaljnjega življenja brez alkohola.

Društvo deluje na območju občin Cerknica, Loška dolina in Bloke. Člani društva lahko postanejo:

- zdravljeni alkoholiki, ki so se vključili v društvo prostovoljno po končanem zdravljenju, ki je lahko hospitalno, ambulantno ali društveno;
- svojci zdravljenih alkoholikov, ki so sodelovali pri njihovem zdravljenju ali kasneje izrazili željo za sodelovanje v društvu;
- terapevti, ki so ali aktivno sodelujejo v delu društva.

Drugi način urejanja pa je v skupinah za samopomoč – anonimni alkoholiki. In kako so nastali anonimni alkoholiki – AA?

Billu W., ki je bil bančni uradnik v Aktonu v ZDA in težak alkoholik, je uspelo, da je abstiniral skupaj šest mesecev. Tega je bil vesel in hotel se je povezati še s kakim alkoholikom, ki bi se rad osvobodil pивske sužnosti. Mislil si je: »Ko bom pomagal njemu, bom tudi sam bolj varen, da se ponovno ne zapijem.« Našel je zdravnika Boba S. Oba sta kmalu ugotovila, da jima medsebojna opora zelo koristi, saj je želja po pitju padala. Pri tem nista držala križem rok in čakala, da ozdravita sama od sebe, ampak sta v skladu s svojimi izkušnjami oxfordskega duhovnega gibanja iz svoje mladosti naredila jasen načrt in program potrebnih korakov za vrnitev iz alkoholne propadlosti v normalno življenje ter se povezovala z drugimi alkoholiki, ki so si želeli istega. Tako je letnica 1935 rojstno leto prvega sistema za zdravljenje ter človeško in socialno urejanje alkoholikov. Uspehi so bili presenetljivi in gibanje se je naglo širilo.

Od leta 1989 AA delujejo tudi v Sloveniji. AA delujejo brez terapevtov, vendar vestno izpolnjujejo pravila, zahtevana v dvanajstih korakih. Po istih načelih danes vzporedno s skupinami AA za alkoholike delujejo tudi skupine Al-anon – za družinske člane alkoholikov, Al-ateen – za otroke iz alkoholičnih družin in Al-adult – za odrasle s težavami, ki izvirajo iz njihovega otroštva v alkoholični družini. Toda čeprav imajo nekatera pravila tudi v resnici takoiimenovanih »dvanajst stopnic«, jih niti en član ni primoran sprejeti. Vsak član se zaveda nevarnosti, ki jo zanj pomeni alkoholizem, zato si prizadeva, da bi čimmanj zaupal lastni volji. Zaradi tega se vsak član sleherni dan zaveže za 24-urno abstinenco. Člani AA domnevajo, da se vsak alkoholik lahko vzdrži pijače 24 ur, da pa bi zaveza za dosmrtno abstinenco zahtevala veliko več volje kakor je alkoholik praviloma ima.

Velika pomanjkljivost klubov AA je, da delajo na podlagi zdravega razuma samih alkoholikov in njihovih svojcev, brez sodelovanja ustreznih strokovnjakov, zato nimajo možnosti za tehtnejše vrednotenje svojih prizadevanj ter izpolnjevanje oblik pomoči.

Viri (nadaljnje branje):

– Janez Rugelj (1983): Uspešna pot

– Janez Rugelj (1977) Dolga pot

– Lucien Aime Duval (1985) Otroci, ki se je igral z luno

– Jože Ramovš (1999): Slovar socialno alkoholološkega izrazja

Bojan Jerič, dipl. soc. delavec

GZ Cerknica

Veterani na Čohovem

Bilo je prvič, da se je GZ Cerknica na nedeljsko septembrsko popoldne spomnila tudi svojih nekdanjih zvestih članov, sedanjih veteranov, in jih povabila na skupno srečanje 15. 9. 2002 pri lovski koči Čohovo – Žilce.

Med množico prisotnih (bilo jih je kakih 150) iz 18-tih PGD so se skupnega druženja udeležili tudi naši bloški veterani iz obeh društev v občini. Tako so ob odlični postrežbi s strani organizatorja po dolgih letih zopet obujali spomine na že prašno opremo, zarjavele akcije in nekoliko pozabljene prijatelje.

Ker po dežju vedno pride sonce, je bilo tako tudi tokrat in je pozno popoldne močno posijalo na balinišče za lovsko kočico ter obsijalo tudi tiste najbolj

zagrete in s tekmovanja željne nasprotnike. Izid ni bil pomemben. Važno je bilo skupno druženje in preganjanje popoldneva v hladen, temen večer.

Glede na to, da je letošnje 1. srečanje veteranov GZ Cerknice uspelo nad pričakovani organizatorja, bi po pohvalah in željah veteranov bilo zaželeno, da se takšna srečanja organizirajo tudi v naslednjih letih.

Zdaj ko je slovensko gasilstvo nekako pri vrhu v Evropi na tekmovanjih, je to še eden od dokazov in potrditvev, da so nam naši očetje pustili v zakup predvsem borbeni duh in humanost do bližnjega.

Zaželimo jim še veliko skupnih snidenj v jeseni življenja.

Tomislav Beroš, PGD Velike Bloke

Gasilska slika gasilskih veteranov udeležencev srečanja na Čohovem.

Jubilejnih 80 let PGD Begunje

Sredi poletja, natančneje 27. julija 2002, smo se bloški gasilci iz obeh društev v naši občini udeležili visoke obletnice PGD Begunje.

Na paradi so poleg pehotnega ešalona, ob spremljavi koračnic godbe na pihala iz Cerknice, nastopila tudi gasilska vozila iz društev dveh GZ ter stara gasilska črpalka na konjsko vprego iz PGD Bezuljak.

Slavnostni del je bila podelitev društvenih, občinskih in državnih priznanj zaslužnim članom za dolgoletno prostovoljno delo v gasilstvu v tem kraju in bližnji okolici.

Najsvečanejši trenutek je bila predaja

novega gasilskega prapora društvu od strani glavnega sponzora – »botra« g. Jesenška Radivoja, ki je v zadnjem času kot direktor podjetja Jeramix že večkrat finančno ali kakor koli drugače sodeloval pri ustvarjanju boljših in kakovostnejših pogojev za delo v društvu. Prapor, katerega krasijo spominski žebeljčki vaščanov, ki so prispevali prostovoljne prispevke, je blagoslovil tudi vaški župnik g. Potočnik.

Po slavnostnem delu so bezuljaški gasilci prikazali brezhizbno delovanje skoraj stoletne črpalke in zbrano občinstvo »požegnalo« ter pospremilo na gasilsko veselico, ki je trajala do zgodnjih jutranjih ur.

Tomislav Beroš

PGD Nova vas

Operativa že v novem gasilskem domu

Aktivnosti operativne PGD Nova vas so se s preselitvijo v prostore novega gasilskega doma kar podvojile, saj so sedaj že sami pogoji dela in delovanja bistveno boljši kot v starem domu.

Takoj, ko smo uredili vse potrebne instalacije, da so bili prostori funkcionalno uporabni, smo začeli z opremljanjem samih garaž in pomožnih prostorov.

Ker pa smo videli, da stara cisterna nekako ne sodi v novi dom, smo se odločili, da kupimo » novo«, pa čeprav ni nova, je pa bistveno boljša od prejšnje, tako za samo vožnjo kot za delo samih gasilcev na terenu.

Tečaj za Izprašane gasilce, ki ga je organizirala Gasilska zveza Cerknica in

se je odvijal v prostorih OŠ Nova vas - teoretični del, praktični del pa že v prostorih novega gasilskega doma PGD Nova vas, je bil uspešno zaključen za tečajnike iz obeh društev v občini, pa tudi za kandidate iz PGD Cajnarje. Ženska ekipa našega društva se je udeležila vsakoletnega srečanja ženskih ekip Notranjske regije v Lazah pri Planini, kjer je potekalo pravo tekmovanje v gasilsko-sportnih disciplinah pod budnimi očmi strogih gasilskih sodnikov.

S Prostovoljnim gasilskim društvom Sodražica smo pripravili skupno vajo na Runarskem, kjer smo »gasili gospodarsko poslopje« in je bila dokaj profesionalno izpeljana. Še pred to vajo pa smo organ-

Vaja na Runarskem

izirali samostojno vajo na Godičevem, kjer je »gorel hlev ter reševali živino«. Ta vaja je bila izhodišče za nadaljnje izboljšave

Naša nova cisterna

Fotografije: PGD Nova vas

Ženska ekipa v pripravljenosti

PGD Velike Bloke

Znova v Strunjanu

Ker obljuba dela dolg, smo tudi letos bloški gasilci, predvsem pionirji in mladina v spremstvu staršev obiskali naše znano kopališče v Strunjanu na slovenski obali.

Glede na število vpisanih in pa predvsem na takratne vremenske razmere, nam je prvotno načrtovani enodnevni izlet s kopanjem v mesecu juliju odpadel.

Tako smo se 24. avgusta 2002 v meglenem jutru, še malce zaspani, a vidno dobre volje podali na našo sončno obalo z voznikom Vojkom v sodobnem avtobusu prevoznikstva Klančar.

Vreme je bilo kljub oblakom in grmenju, ki se je slišalo tam nekje daleč v hriboviti notranjosti dežele, lepo, sončno,

morje toplo in temu primerno je bilo vzdušje na obali ter ob vrnitvi domov.

Tudi letos nam je stroške prevoza v dogovoru z našim županom krila občina Bloke. Organizator izleta pa je poskrbel, kakor je to že v navadi, tudi za opoldansko gasilsko kosilo (klobase, žemlje, sokove takšne in drugačne).

Zahvaljujemo se predsedniku gasilskega društva tov. Mirku Dolesu in nekaterim ožjim sodelavcem, da so nam tudi letos, kakor tudi prejšnja leta, popestrili dan in tako na še en način utrdili vaško povezanost. Upamo, da se bo ta tradicija ohranila tudi z novimi mladimi generacijami, ki prihajajo.

Tomo Beroš

Izletniki v Strunjanu

pri intervencijah in ostalih operativnih aktivnostih.

V zadnjem času pa se pospešeno ukvarjamo s samim delom v operativi, zlasti opravljanjem nalog na individualnem nivoju, pa tudi z organiziranjem operativne nasploh s ciljem, da izboljšamo operativno sposobnost enote, oziroma da v čim krajšem času pridemo na kraj požara ali nesreče, kar je seveda naša prvenstvena naloga.

V nadaljnjem delu nas čaka še nešteto nalog, katere pa bomo s skupnimi močmi in medsebojnim sodelovanjem tako gasilcev kakor tudi občanov uspešno izpeljali, saj vemo, da en človek ne more narediti toliko kot skupina ljudi, ki ima skupen interes, na primer gasilska enota ali aktivni člani kateregakoli društva, ki jim ni žal svojega prostega časa za delo v tem društvu.

Tone Urbas m.l., poveljnik PGD Nova vas

Sv. Florjan, varuj nas ognja

Foto: Tomislav Beroš

Veterani vojne za Slovenijo

Obletnica vojne za Slovenijo

Ob 11. obletnici vojne za Slovenijo je bilo v soboto, 22. junija, v čudovitem okolju Mašuna tradicionalno srečanje veteranov vojne za Slovenijo in združenja Sever (Policijsko združenje veteranov), katerega se je tudi letos udeležilo veliko članov obeh združenj. V uradnem delu sta imela pozdravni govor predstavnika obeh združenj in obenem podelila priznanja zaslužnim. Pevski zbor pa je zapel nekaj pesmi. Sledila je običajna pogostitev

udeležencev z golažem. Za nadaljnjo zabavo in ples je poskrbel ansambel Snežnik. Udeleženci smo se dobro počutili, pa tudi vreme nam je bilo letos naklonjeno. Nasvidenje naslednje leto v čimvečjem številu.

Ob tej priliki bi spomnil vse veterane na vabilo za jesenski izlet, ki ste ga prejeli. Prijavite se lahko tudi meni osebno ali na telefon: 041/545 – 615 do konca septembra.

Darko Mržek

Nekaj vojnih veteranov z Blok na srečanju na Mašunu

LD Nova vas

Srečanje lovskih čuvajev in mojstrov na Blokah

Lovska družina Nova vas je konec meseca junija, in sicer 29. 06. 2002, organizirala 5. tradicionalno srečanje lovskih čuvajev in lovskih mojstrov Zveze lovskih družin Notranjske.

Srečanja, ki temelji predvsem na strokovnem usposabljanju lovskih čuvajev in mojstrov, se je udeležilo preko šestdeset lovskih čuvajev iz celotne ZLD Notranjske. Zaradi prostorske stiske v lovskem domu smo predavanje v dogovoru z ravnateljico OŠ Nova vas gospo Mileno Mišič izvedli v jedilnici osnovne šole v Novi vasi, za kar se ravnateljici toplo zahvaljujemo.

Za popestritev programa so poskrbeli bloški pevci, ki so nam v uvodu zapeli nekaj svojih pesmi. Tudi njim se lovci zahvaljujemo za sodelovanje.

Predavanja na temo Regijski park Snežnik s podnaslovom Vključevanje lovskih čuvajev in mojstrov v naravo-

varstvene nadzornike in Biologija srnjadi sta bili temi, ki sta zelo pritegnili slušatelje. Med ostalimi smo se dotaknili tudi drugih aktualnih tem s področja lovstva nasploh. Predavanje je bilo zelo poučno, namen srečanja pa je bil s tem dosežen.

Po končanem predavanju smo v okolici lovskega doma imeli tudi družabno srečanje, v okviru tega pa smo izvedli ekipni turnir v balinanju. Prvo mesto je osvojila ekipa LD Rakek, drugo mesto ekipa LD Gornje jezero in tretje mesto ekipa LD Žilce. Prve tri ekipe so dobile pokale, člani zmagovalnih ekip pa praktične nagrade.

Sponzorjem prireditve (Novolit d.d., Nimrod d.o.o., Valkarton d.o.o., trgovina Klas, ZLD Notranjske), se lovci LD Nova vas zahvaljujemo za prispevke, kajti brez njihove pomoči prireditev zagotovo ne bi uspela v taki meri, kot je sicer.

Franc Primožič

Kolesarsko popotovanje po ZDA

So Bloke Amerika?

Pred odhodom na pot sem šel k slikarju Mišu Strmanu kupit nekaj bloških »smučkic«, da jih bom dajal svojim ameriškim gostiteljem za spomin. Mišo se hudomušno nasmehne in pravi: »Ko boš prišel nazaj, boš videl, da Amerika ni tam, ampak je tukaj.« Jaz pa: »Saj zato pa grem, da bom lahko nazaj prišel.« Sredi septembra sem se vrnil in ljudi, ki jih srečujem, zanima: »Kako je bilo? Se dobro živi tam? Kakšni so Američani? Kje je višji standard? Skratka – je Amerika tam ali tukaj?« Po dobrih dveh mesecih spoznavanja ameriških cest, pokrajine, ljudi in kulture ne morem dati preprostega odgovora. Lahko pa se mi pridružite pri odkrivanju novega sveta.

Moja pot je bila dvodelna: prve tri tedne s kolegi, preostanek sam; moj plan preprost: s kolegi prekrizariti poti velikega Slovenca Friderika Barage in se udeležiti svetovnega dneva mladih v Torontu, nato pa samostojno iti preko Clevelanda do Washingtona in New Yorka.

A s kolesom?

Po pristanku na čikaškem letališču v avli pazim na našo prtljago. Ljudje hitijo po svojih potih, a nihče ne spregleda osmih koles nasproti mene, ki z velikimi nalepkami črtne kode vpijejo v nebo, da so prišla od daleč – z avionom. Mimoidoči strmijo

Fotografije: Simon Korenjak

Kolesa so bila že na letališču deležna nemajhne pozornosti

v kolesa in vame in to mi da vedeti, da so si v Ameriki vsi ljudje enaki, le da eni malo bolj, drugi pa malo manj. Sprijaznim se, da bom kot kolesar spadal med slednje. Žal prvi dan še nisem vedel, da se v kapitalizmu za debele poglede tudi zaračuna, samo klobuk je treba nastaviti ...

Prvi šok doživimo, ko iz klimatizirane letališke stavbe nič hudega sluteč izstopimo na »svež zrak«, ki je bil vse prej kot to. Bilo je vroče, bilo je vlažno – z eno

besedo: soparno. Le da ta beseda dobi čisto drugačne razsežnosti, ko si v Chicagu. Sprehod po razgretem asfaltu in med razbeljeno pločevino bi se kmalu končal s fatalnimi posledicami, saj je »kar teklo« od nas, pa smo ravno še pravi čas prišli do našega avtomobila. Peljemo se po avtocesti, ki ima brez števila vozniških pasov in šofer razloži, da tukaj na cestah sploh ni smerokazov za ta ali oni kraj. Drugi šok. So pa številke in smeri neba namesto tega. O tem, kaj je bolje, bi se dalo razpravljati, vendar osebno ne bi za nič na svetu hotel opisovati poti od Nove vasi do Ljubljane recimo takole: »Izbereš cesto 6-vzhod do avtoceste 55 (Unec op. a.) zaviješ za sever in ko prideš do konca greš na 224-jug (obvoznica op. a.) do izhoda 3 (Lj-Vič op. a.).«

Instant Chicago

Za ogled velemesta smo dobili vodičko – tukaj živečo Slovenko, ki je bila nalogi več kot kos, četudi je to samo njen konjiček. Ogledali smo si vse znamenitosti, poleg njih pa tudi stvari, ki jih ne omenja noben tiskan vodič in jih sami ne bi nikoli našli. Npr. famozni hotel Ritz, ki ponuja nočitve za »borih« \$ 2.000 ali pa reklamne

vžigalice zastonj – kar si lahko privoščiš. Mi smo izbrali ... Gospa Vera Magajne si torej za vodenje zasluži čisto desetko, za Bločane pa je najbrž bolj zanimivo dejstvo, da zagotovo poznajo njenega bratranca, ki se je kot dolgoletni župnik s svojimi deli z zlatimi črkami zapisal v bloško zgodovino – Jože Kastelic.

Naključje je hotelo, da so tukaj živeči Slovenci imeli prav v dneh, ko smo bili mi

Kolesarska avtocesta iz sanj

na obisku, neki sestanek v (skoraj povsem novem) kulturnem domu, ki je bil le lučaj od kraja naše nastanitve. Menili smo, da se spodobi, da jih gremo pozdravit in jim eno po domače zapet in to smo brez obotavljanja tudi storili. Beseda je dala besedo, povem jim, da sem iz Nove vasi na Blokah, pa se oglasi en gospod: »Saj moja mama je pa z Gline. Ivanka ... Lah se je včasih pisala!« Oh, kako majhen je ta svet.

Vsi na kolo za zdravo telo

S pomočjo kombija smo spremenili

Zvečer smo se odpravili proti slovenskemu kulturnemu domu našim rojakom eno zapet.

naše koordinate – pomaknili smo se kakih 1.000 km (ali po naše 600 milj) severno v državo Michigan. Da ne bo zmotnih predstav, definicija kombija: osebno vozilo za 15 oseb, odnosno za 9 oseb in njih prtljago vključno z osmimi kolesi – vozi ga lahko vsakdo, ki ima izpit za avto.

Po kosilu naposled le zajahamo naše jeklene konjičke in se podamo na najmanj dvodnevno vožnjo proti *Copper*

Harbor-ju (najbolj skrajni točki polotoka *Keweenaw*) po neki stranski poti imenovani »Brusnična cesta«. In to ni 4 m široka stezica, kot vodi mogoče na Volčje ali Jeršanovo, temveč cesta širša od tiste, ki gre skozi Novo vas s črto po sredini in vsemi ostalimi pritliklinami. Gre za pravo kolesarko avtocesto iz sanj. Ko po dveh urah te rajske vožnje pripelje prvi avtomobil mimo, smo si edini, da je najbrž »rush hour«. (Po naše »čas prometne konice« – t. j. tisti del dneva, ko se (v mestih) promet zgosti in se avtomobili premikajo po polžje: npr. od 7. do 10. ure – prihodi na delo, od 11. do 13. ure – kosila in od 15. do 18. ure – odhodi z dela, torej več ali manj cel dan. op. a.).

V tej spokojni vožnji smo zamenjali časovno cono in zato premaknili ure – vprašanje kam, naprej ali nazaj, je bilo

Vabilo

Študentski klub BOŠ vabi vse radovedne in odprtih glav **na potopisno predavanje** Simona Korenjaka: **Križarjenje po ZDA**. Predavanje z diapozitivi bo v dvorani pri Fari v soboto, 19. oktobra, ob 20. uri.

zadosten razlog za plemenit prepir po slovensko ... Razsvetlil nas je starejši gospod, ki nam je pojasnil, da je ura sedem in ne pet popoldan. Je pa neverjetno dolgo svetlo zvečer, če si na skrajnem zahodu časovne cone.

Kot kolesar imaš veliko več časa za opazovanje stvari okoli sebe, pokrajino pa dobesedno začutiš. Le-ta je v teh krajih precej ravna, kar je logično, saj kjerkoli na polotoku že si, je jezero blizu. Zgolj za predstavo kratek oris: *Gornje jezero* je drugo največje na svetu in skupaj *Huron-skim* imata celo nekoliko večjo površino od Jadranskega morja. Ravna pokrajina se odraža tudi v veliki povprečni hitrosti, saj praktično ni treba izgubljati energije z zaviranjem.

Zgodba zase pa je prometna ureditev s prometnimi znaki na čelu. Le-ti so čisto nekaj drugega kot v Evropi – samo stop je enak našemu stopu, vse ostalo pa preprosto napišejo z besedami. Tabla, ki nas je najprej presunila in to sredi opoldanske vročine, nas je svarila: »Na mostu je lahko poledica!« Naslednja cvetka je dopolnilni napis pod stopom: »Poglej še enkrat!« In kot višek tabla, ki spravi v doneč krohot tudi najbolj hladne in razumevajoče –

Nadaljevanje na naslednji strani

SORENTO

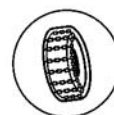

že 5.218.730 SIT

novi
CARENS

3.289.230 SIT

AVTOPLAŠČI

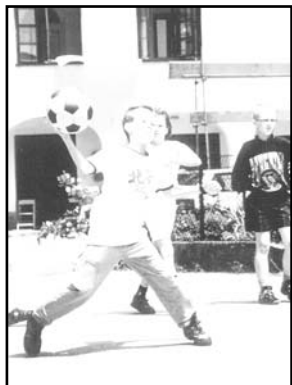
- Lassa
- Debica
- Kumho
- Fulda
- obnovljeni Alpetur

Pri župniku je bilo poleti zopet pestro

Poletni živžav

Tudi letos smo na župnijskem dvorišču mladi za otroke organizirali poletni živžav – nekaj dni druženja z otroki, ki so skozi igro in ustvarjalnost spoznavali nekatere vrednote krščanskega in človekovega življenja. Smisel takšnega poletnega druženja je, da otroci na preprost in družaben način odkrivajo svetopisem-

časa in prav je, da ga pametno preživijo. Zato je ta oblika druženja otrok v Sloveniji že zelo razširjena. Letos se je več dni družilo skoraj 50 otrok. Imeli smo različne dejavnosti: svetopisemske delavnice, v katerih so otroci uprizorili svetopisemski dogodek, ki smo ga potem skupaj komentirali in izluščili nauk za življenje, različne

Fotografije: Rok Župnar

Poletni živžav. Oh, ko bi le bilo na dvorišču za župniščem vedno tako veselo vzdušje!

ske vrednote. Običajno rečemo takšnemu druženju otrok po župnijah oratorij –druženje, kot ga je ustanovil sv. Don Bosco, ki je poiskal zapuščene otroke po mestnih ulicah in jih vzgojil v svojem zavodu na tak način. Po naših župnijah pa imajo otroci čez poletje dovolj prostega

skupine (delovno, pevsko, likovno ...), športne tekme in mnoge družabne igre. S tem smo postali med seboj še boljši prijatelji s skupno željo, da bi bilo podobnih stvari še več v župniji, kjer bi se otroci počutili kot doma.

Lojze Hostnik

Zahvala županu in občini

Letos smo urejali okolico župnišča pri Fari in med drugim asfaltirali tudi del dvorišča pri župnišču in cerkvi. Pri tem nas je denarno podprl župan g. Jože Doles, za kar se mu iskreno zahvaljujem.

Župnik Lojze Hostnik

Nadaljevanje s prejšnje strani
opozorilo pred vstopom na del ceste, kjer potekajo obnovitvena dela: »Poškodba/ uboj delavca kazni \$ 7.500 + 15 let!« Če se potrudíš in skušaš najti smisel, ki si ga je zamislil tekstopisec omenjenih znakov, nekako še gre, ampak tega ne bom razumel nikoli: »Ne prehitvaj, kadar je prisoten nasprotivožez promet!«

Od jezera Gogebic do

Saint Ignaca

V devetih dneh smo prikolesarili mimo Barage, L'Ansa, Marquette in Sault Ste. Maria do Saint Ignaca. Prebricali smo 1.000 km in z veseljem spoznavali pota, ki jih je **Friderik Baraga** prehodil na krpljah. Baraga je eden tistih velikih Slovencev, o katerih naše šolske knjige molčijo. Poleg

ne nepomembnih dejstev, da je bil misijonar in je svetniški kandidat, je še posebej pomembna njegova človeška plat. Bil je eden redkih belcev, ki se je takoj naučil jezika Indijancev očipvejščine in si ni prizadeval za iztrebljenje, temveč za ohranitev prvotnih prebivalcev. Fascinantno je, da je kot laik napisal slovnico tega jezika na povsem znanstvenem nivoju in, verjeli ali ne, le-ta se uporablja v šolah še dandanašnji (zadnji ponatis je izšel leta 2001). Američani ga zavoljo prizadevanja za Indijance (ki so jih sprejeli kot nekakšno nujno zlo) nimajo najbolj v čislju, vseeno pa so mu v L'Ansu postavili spomenik. Najbrž največji spomenik kateremukoli Slovcu: okoli 10 metrov je velik in pod njim prav tolikšen podstavek.

(Se nadaljuje ...)

Simon Korenjak

Letošnje bloško poletje

Vreme, vreme, vreme!

Povsod so se letos Bločani dosti pogovarjali o vremenu, dosti besed je bilo. Da kar naprej dežuje, da to ni nikakršno poletje in podobno.

Ampak če pregledamo podatke, zabeležene na meteorološki postaji v Novi vasi za mesece junij, julij in avgust, vidimo, da povprečne vrednosti ne odstopajo mnogo od dolgoletnega obdobja.

Seveda pa povprečje ne pove vsega. Naj navedem le nekaj izjemnih pojavov. V juniju npr. je bila najnižja temperatura pred metuljskim žeganjem (11. 6.) samo 4 °C, ob kresnem času (22. do 24. 6.) pa je bila temperatura kar nad 30 °C. Odkar stoji meteorološka postaja v Novi vasi – od leta 1956 – še ni bila zabeležena tako visoka temperatura v tem mesecu. Začetek julija je bil precej hladnejši, druga polovica pa toplejša. Tudi v začetku avgusta je bilo toplo. Temperature so bile med 20 °C in 25 °C. Izrazito pa se je ohladilo 14. avgusta. Bilo je samo 6 °C. Tako letos ni bilo vročih »pasjih dni«.

Padavin je v teh treh mesecih res bilo kar precej. Junija 189, julija 135 in avgusta 276 litrov na m². Nekoliko nadpovprečne količine so predvsem posledica neviht in nalivov. Deževalo je kar štiridesetkrat, ampak je tudi sonce sijalo skoraj vsak dan, včasih le nekaj ur, skupaj pa v juniju 290 ur, v juliju 230 in v avgustu 200 ur. Nevihte so nas v teh mesecih obiskale kar devetnajstkrat.

Najhuje je bilo 16. junija popoldne, ko se je nad osrednjim delom planote razbesnelo neurje. Pihal je izredno močan veter, lilo je kot iz škafe, vmes je padala kot oreh debela toča. V dobre pol ure je padlo 95 mm dežja, kar je skoraj toliko, kot je bilo padavin ves letošnji mesec maj. Podrlo je nekaj dreves, v Novi vasi pa se je sesul zadružni skedenj. Voda je zalila tudi nekaj kleti. Nova vas je bila tisti dan kot otok okrog in okrog obdana z vodo.

Vse to so podatki za osrednji del planote. Kako pa je na Blokah lahko od Benet do Radleka ali od Zavrha do Metulj vreme različno, še podatek za 26. avgust. Ta dan je bila v Novi vasi med 11. in 15. uro dvakrat nevihta, naliv in nekaj sodre. Od Fare proti Hudemu Vrhu je bila istočasno cesta bela od sodre, cesta proti Topolu od križišča za Hudi Vrh pa suha.

France Škerabec

Z veseljem prejemam Vašo revijo, potom katere se lahko vračam na Bloke. Se Vam lepo zahvaljujem zanj. Vam čestitam in želim mnogo uspeha še za naprej! Lepa hvala tudi g. Olgi in Milanu Ivančiču s Studenca, ki mi jo redno pošiljata.

Živim v mestu Miramas, samo

600 m od morja. Poleti pride dosti turistov, tudi dosti Slovencev, a stalno živčič nas je 12 družin, med njimi 6 Bločanov, tako gre revija Bloški koraki iz roke v roko.

Prejmite še enkrat lepe pozdrave iz te velike daljave, a ste mi vsi zelo blizu!

Grgčova Majda, Argentina

ALI VESTE ZA...

slovensko ime v argentinskem surfu

V knjigi „Surfeando Argentina“ na strani 102-103 zasledimo slovensko ime „Pomol“. Tako se imenuje kraj, ki je eden najbolj pripravnih za surfiranje velikih valov, na desni strani pomola (muelle) v Miramaru. Ime je kraju podelila skupina surfistov, že ko je bil naš rojak Jože Žurga prisoten pri samih začetkih tega športa v Argentini. Jože je osem zaporednih let zasedal prvo mesto na lokalnih tekmovanjih, leta 1973 je osvojil drugo mesto na državnem prvenstvu, leta 1974 pa prvo mesto na mednarodnem tekmovanju ob 100-letnici mesta Mar del Plata.

Tako lahko znova s ponosom najdemo slovensko prisotnost v Argentini in tudi slovensko ime, ki označuje košček argentinske zemlje, oziroma v tem primeru morja.

Milan Keržič

Članek, ki je pred kratkim izšel v slovenskem časopisu izhajajočem v Argentini. Jože je Majdin brat - Grgčov s Studenca.

Spoštovani!

Čeprav sem že 43 let od doma iz vasi Hiten, pa še vedno rad prisluhnem dogajanju na Bloški planoti. Vasega glasila »Bloški koraki« sem bil zelo vesel. Uredništvu želim mnogo uspehov pri nadaljevanju glasila. Prav lepo se vam zahvaljujem in prosim, če mi ga v prihodnje pošljete na naslov, ki ga pripisujem. Lep pozdrav!

Anton Korošec

Nadaljevanje s 14. strani

Če želite bujnejšo frizuro, pa vas lasje ne ubogajo, si naredite najnovejšo trajno kodranje (obstojnost 2 meseca), to so »carving« kodri. Lahko jih pustite prosto padajoče, da dajejo razkuštran videz ali pa jih oblikujete s fenom, da lasje stojijo modno navzven dalj časa, kot samo z gelom.

Frizerski salon Jožica (041/552 059)

Spoštovani!

Prosim vas, da bi mi redno pošiljali časopis Bloški koraki, ki mi zelo ugaja.

Živim v Kaliforniji, 50 milj od San Francisca. Ta pokrajina z mestecem Sonoma je pokrita z vinogradi z velikimi vinarijami, to so vinske kleti.

Tukaj je zelo lepo, zame je pravi raj na zemlji. Tukaj živim že od 1994. leta. Lani sta bila pri meni na obisku vnuka Klemen in Dejan in sta mi prinesla 4 revije Bloški koraki. Vse sem od A do Ž prečitala.

Ravno danes pa sem po pošti dobila 2 reviji. Poslal mi ju je Zvonko, moj sin.

Čeprav nisem Bločanka, mi je branje seglo v dno mojega srca, saj sem živela 10 let med vami in tudi moja snaba Majda je iz prelepib Velikib Blok. Kar naprej mislim na moje vnuke in vnučko, ki so me že vsi obiskali.

Ako ljubi bog da, bosta letos prišla še moj sin Zvonko in snaba Majda.

Prav vse vas pozdravljam

Jožefa Govednik Sommers

MP

Voščilo

Zvonko in Majda Govednik praznujeta te dni 25-letnico skupnega življenja. Želim jima veliko zdravja in sreče na skupni poti, hkrati pa čestitam Zvonku za 45. rojstni dan in Majdi za rojstni dan.

mama Jožefa

Čestitki se pridružujejo otroci Klemen, Dejan in Simona ter Majdina mama in brata Viktor in Jože z družinama.

Zahvala

Ob izgubi naše drage mame in stare mame

Verene Oražem

se zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na njeno poslednjo pot.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam pisno ali ustno izrekli sožalje, darovali cvetje in maše.

Vsi njeni

Ponikvarjeva »žlahta« na Polšečem

Slovenski pregovor »žlahta raztrgana plabta« ne velja za »žlabto«, ki izhaja iz družine pok. Frančiške in Jakoba Ponikvarja s Polšečega 3 – »Ta srednji«. Iz Ponikvarjevih korenin je zraslo mogočno drevo.

Letos so se že šestič zbrali ob kapelici Marije Romarice na Polšečem. Z zabvalno mašo, klepetom in zabavo ob prijetni glasbi so poskerbeli, da bo plabta Ponikvarjeve »žlabte« ostala še naprej cela in čvrsta.

Rok Žgajnar

Lov na čarovnice

»Nič več ne bomo delali z alkoholiki v rokavicah,« se je po temeljitem premisleku odločil direktor. Poklical je k sebi socialno delavko in ji naročil, naj mu napravi seznam vseh delavcev in pri vsakem napiše:

pije, pije občasno ali pa je abstinent. Odložil je vse važne dokumente in komaj čakal, da mu napravijo seznam.

»Strogo bom prijel vsakega posebej, ali naj neha piti ali pa bo letel iz podjetja. V

Bloški korak

*Bloški korak
je občinsko glasilo,
kvartalno izhaja
in z bloškimi novicami
v bloške domove prihaja.
Občane seznanja
o dobrem in slabem,
nič ne prikriva,
nič ne zataji,
takega glasila
si Bločan želi.
Od Bloškega koraka
sta prepoznavna
samo dva junaka:
bloški smučar in
bloški občan,*

*trojiški faran,
iz Zavrha doma,
Martin Krpan.
Turisti, ne zamudite,
prihite pogledat
slovenskega velikana
Martina Krpana,
kako se ponosno
za kmečki praznik
po Blokah sprehaja.
Da je na Blokah lepo,
to turisti vedo,
saj je za kmečki praznik
na Bloški planoti
kot v čebelnjaku živo!*

Tone Frantar

Od kod Obloški Tonček?

Iz povesti Rokovnjači. Josip Juričič ga večkrat omenja kot mešetarja in prekupčevalca z živino. Rokovnjačem iz Črnega grabna pri Lukovici je preprodajal konje, zato je to nekdanja bloška »sejmarska figura«, čeprav ne tako znana kot Martin Krpan.

Ker se bliža 29. september, ko je bil na Blokah znani Mihelov semenj, dve sejmarski.

»Na štrbunk«

Pred kratkim je bil v Ribnici semenj. Tu so se pojavili tudi neki italijanski turisti na

konjih in so spraševali kje bi še najdlj kakšno stranišče »na štrbunk«.

Pa sem se spomnil na Zavrh. Tu so pred leti neki Ljubljancani kupili staro hišo, da bi lahko hodili ob koncu tedna na dober bloški zrak. Medtem ko so zidarji in drugi mojstri preurejali to staro hišo, so Ljubljancani večkrat prespali pri Jurmanu v Zavrhu. Stranišče je tudi tukaj bilo kot včasih pri vsaki hiši ob gnojišču in zbito iz desk.

Ko je ta gospa iz Ljubljane po jutranjem opraviilu prišla iz te »kabine«, se je pritožila gospodarju, da je treba stranišče popraviti, češ da na zadnji strani manjka nekaj desk.

Gospodar pa se je na kratko in po bloško odrezal:

»Tu je brez potrebe. Odzad smo toku vsi glih!«

Bločani na Hrvaškem

Bločani so včasih hodili kupovat živino tudi na Hrvaško. Po konje so hodili predvsem v Bjelovar, po govejo živino pa vse do Ogulina.

Saj je včasih rekel Ujcov Janez iz Velikih Blok:

»Kaki Karlovac! Ogulin je varoš.«

Rekel je pa tudi:

»Če češ orati, ne brati se s Hrvatil!«

(Kupčija včasih za Bločana namreč ni bila najbolj ugodna.)

P.S. Ali vas to kaj spominja na današnje razmere v »Piranskem zalivu«?

Ko to pišem, nekoliko mešetim na Hrvaškem. Lep pozdrav in za žegnanje nasvidenje!

Obloški Tonček

času pred vstopom v Evropsko zvezo si v kolektivu res ne moremo privoščiti alkoholikov.« Ni še vsega do konca premislil, že mu je tajnica najavila socialno delavko s seznamom. Direktor je bral, si vihal brke in pod mizo prekladal noge. »So vsi?« Socialna delavka je prikimala. Vodja obrata – vprašaj, izmenovodja, spet vprašaj, pri vseh drugih je pisalo, da pijejo stalno. Sledile so še delavke, pri katerih je pisalo, da pijejo občasno. Na koncu seznama je bilo nekaj imen mlajših mamic z več otroki. Pri teh je pisalo, da ne pijejo. Prav na koncu pa je bil delavec, ki ga je direktor takoj spoznal po imenu. Vedno je bil na seznamu delavcev, ki so največ na bolniški.

Direktor se je zamislil. Ko je odšla socialna delavka, je poklical tajnico: »Prinesi deci konjaka, kajti v času vstopanja v EZ si res ne moremo privoščiti zdravljenja vseh teh. Ja kdo bo pa delal?!«

Marica Marolt

, glasilo občine Bloke

Odgovorni urednik: Stane Korenjak § Uredniški odbor: France Škrabec, Milena Mišič, Rado Ponikvar, Tone Urbas § Lektoriranje: Marija Korenjak § Oblikovanje in računalniška grafika: Simon Korenjak § Prelom: Simon Korenjak, Tadej Pavlič, Gregor Ulčar § Izdelava filmov in tisk: Littera picta Ljubljana § Izdaja: Občina Bloke § Naklada: 1000 izvodov § Glasilo prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva v občini. § Naslov uredništva: Občina Bloke, Bloški korak, Nova vas 4a, 1385 Nova vas; bloski.korak@email.si

Dekorativni fasadni profili

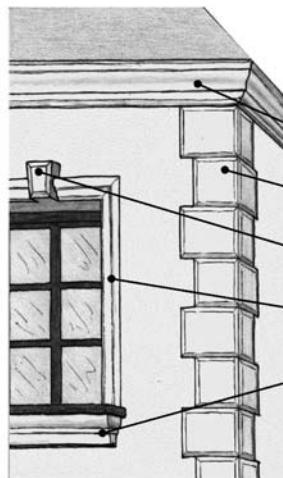
se uporabljajo za dekoracijo stare ali nove zgradbe.

Povsod je lepo a doma najlepše.
Polepšajte svojo hišo z dekorativnimi fasadnimi profili Novolit.

Na področju fasadnih izolacij imamo dolgoletne izkušnje. Vemo, da je za lepo fasado potreba veliko truda.

Dekorativni fasadni profili, pomenijo poleg široke izbire fasadnih izolacij razširitev naše ponudbe in prispevek k še lepši zunanosti vaše hiše. Narejeni so iz stiropora in zaščiteni z premazom, ki jim zagotavlja mehansko odpornost in odpornost na atmosferske vplive.

So različnih oblik in mer, med seboj se razlikujejo po namenu uporabe. Izdelujemo okenske in podokenske fasadne profile, vence, kapne (napuščne) fasadne profile in profile za oblaganje vogalov objekta. Vsem dekorativnim fasadnim profilom je skupno, da so izdelani po enakem tehnološkem postopku iz samougasljivega stiropora teže 30kg/m³ in visoko kvalitetne zaščitne obloge. Fasadni profili so standardne dolžine 2m (ali po želji naročnika). Zunanja površina stiropora je obdelana z premazom, ki zaščiti fasadni profil pred zunanjimi vplivi. Stiroporu povečamo njegovo trdnost in zagotovimo dobro oprejemljivost zaključne barve. Dekorativne fasadne profile na objektu dodatno prebarvamo z zaključno barvo, ki je obstojna na UV žarke in agresivne snovi, ki se nahajajo v atmosferi (fasadna barva). Ob upoštevanju pogojev vgradnje so fasadni profili obstojni od -30°C do +80°C. Pritrujemo jih z lepilom za stiropor na armirni sloj lepilne malte. Lepilo zmešamo z električnim ročnim mešalnikom in ga pustimo stati 10 minut. Lepilo naneseemo na fasadni profil po celotni hrbtni strani z zidarsko lopatico ali gladilko. Lepilo se mora prikazati na površini v tem primeru smo dovolj močno stisnili profile ob steno. Ko so fasadni profili vgrajeni jih prebarvamo z fasadno barvo v dveh nanosih.

Kapni profili

Vogalni kamni

Kamni za nad okna

Okenski profili

Podokenski profili

**MARKET
NOVA VAS**
(tel: 01 70 - 98 - 957)

CESTA 4. MAJA 50, CERKNICA

UGODEN NAKUP TEKSTILA

VABLJENI!

tel. 031/ 353 000
S. MODIC FRANC

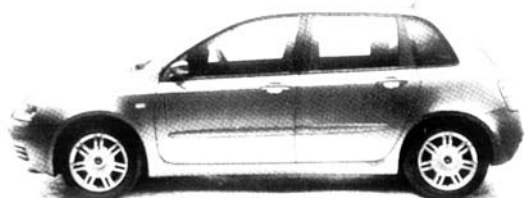
tel. 031/ 353 000

Menjava staro za novo.
Možnost kreditov z ugodno
obrestno mero, leasing.

tehnični pregledi

BREZ ČAKALNIH VRST

Uredimo vam tehnični pregled, podaljšamo registracijo za občine Ljubljana, Vrhnika, Logatec, Cerknica. Zavarujemo in naredimo tehnični pregled vseh osebnih in tovornih vozil do 3.500 kg, motorjev in motornih koles.

FIAT STILO misli naprej

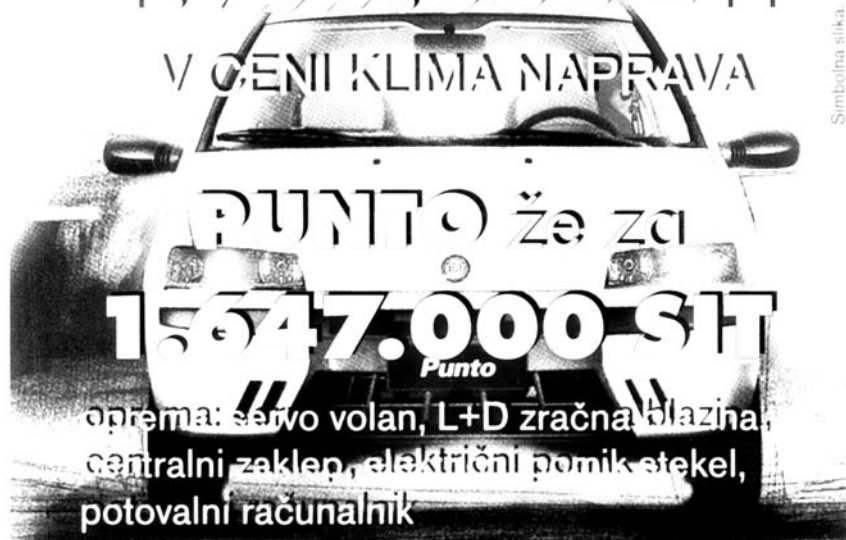
UGODNO Fiat STILO

PUNTO AKTIV MANIA

1.799.000 SIT

V CENI KLIMA NAPRAVA

Simbolna slika

PUNTO že za
1.647.000 SIT

oprema: servo volan, L+D žračna blazina,
centralni zaklep, električni pomik stekel,
potovalni računalnik

AVTOTRADE d.o.o., Vrhnika

POOBlašČENI TRGOVEC IN SERVISER VOZIL FIAT

1360 Vrhnika, Sinja Gorica 11, tel. 01/755 79 00, 750 43 64, 750 51 99
fax. 01/755 79 05 avtotrade@siol.net www.avtotrade.si

Bajc
GOSTIŠČE

BAJC
gostišče s prenočišči
Sinja Gorica 12a
1360 Vrhnika

tel.: 01/755 34 77

delovni čas:
pon.-pet.: od 9. do 22. ure
sobota od 11. do 21. ure
nedelja in prazniki:
od 11. do 21. ure

Želite praznovati kakršnokoli obletnico, rojstni dan, organizirati poslovno kosilo ali večerjo z možnostjo prenočitve za vaše poslovne partnerje v klimatiziranih sobah, prirediti prednovoletno zabavo za poslovne partnerje in zaposlene v podjetju?

Potem to lahko storite v našem gostišču. Z veseljem vam bomo postregli z raznovrstno hrano in pijačo. Nudimo vam tudi malice in kosila ob delavnikih in nedeljska kosila ob nedeljah. Na vašo željo organiziramo tudi živo glasbo.

Rezervacije sprejemamo na tel: 01/755 22 20 ali 01/750 22 19

AVTOTRADE d.o.o., Sinja Gorica 11, Vrhnika